



**MULTILATERAL OCH UNILATERAL SÄKERHETSPOLITISK PRAKTIK OCH STRATEGI
FÖR HANTERING AV SYRIENKONFLIKTEN**

Försvvarshögskolan

Institutionen för Säkerhet, Strategi och Ledarskap

Statsvetenskap, påbyggnadskurs, ht-2013

Författare: Knut A. Almström

Handledare: Kjell Engelbrekt

Examinator: Jan Hallenberg

Innehållsförteckning

Förkortningar	3
1. Inledning	3
Etiska överväganden	4
1.1. Empirisk fråga	5
1.2. Syfte	5
1.3. Frågeställningar	5
2. Metod	6
2.1. Teorikombination	6
2.2. Metodaspekter: fall, triangulering	7
2.3. Textanalysmetod	8
2.4. Avgränsningar	8
2.5. Material	9
3. Teori	10
Begreppsdefinitioner	10
3.1. Tvångsdiplomati-teori	10
3.1.1. Definition	16
3.2. Maktbalansteori	16
3.3. Mångdimensionellt maktbegrepp	18
3.4. Analysverktyg	19
4. Analys	20
4.1. Multilateral konflikthantering	20
4.2. Unilateral konflikthantering	29
4.3. Bilateralt växelspel	33
5. Sammanfattning och tolkning av analys	36
Maktbalanseringstolkning	40
5.1 Slutsatser	43
6. Avslutande diskussion	45
7. Källförteckning	46

Förkortningar

UNSC	United Nations Security Council
R2P	Responsibility to Protect
P5	UNSCs fem permanenta medlemmar
G3	De tre västerländska staterna i P5

1 Inledning

Val i samband med internationell konflikthantering rör inte endast i vilken form, med vilka medel och metoder konflikt ska hanteras, utan även vilka typer av konflikter man ska hantera. I och med att ett utvidgat säkerhetsbegrepp appliceras inom ett flertal internationella organisationer och stater, så framträder en ny praxis, som inte endast ser till statliga aktörers fred och säkerhet, utan allmänt försöker bevaka ”mänsklig säkerhet”.¹ Att intervensera i konflikter inom stater kan ses i linje med denna utökade säkerhetsagenda, där den internationella NATO-ledda insatsen i Libyen 2011, med FN-mandat att skydda civilbefolkning, är den senaste illustrationen.² Internationell konflikthantering av konflikten i Syrien som pågått sedan 2011 har till skillnad från Libyenfallet varken resulterat i någon intervention eller annan omfattande åtgärd, – ett förhållande som här ska förklaras, genom att vi undersöker aktörernas strategi och praktik för konflikthantering.

Förändrade målsättningar kan kräva förändrade strategier – Peter Viggo Jakobsen pekar på att den strategiska utmaningen sedan kalla krigets slut har flyttat fokus från att undvika stormaktskrig till ”the more challenging one of managing disorder emanating from internal wars in weak or failing states, mass violations of human rights committed within the borders of sovereign states, and efforts by a small number of states to acquire or develop weapons of mass destruction” och där den huvudsakliga utmaningen varit ”to persuade, coerce, and, on occasion, force them to change their behaviour.”³ Enligt Jakobsen förklarar det varför *coercive diplomacy* (nedan benämnd *tvångsdiplomati*), har ökat i användning, och det trots att det inte varit en särskilt framgångsrik strategi.⁴ Den här studien kommer dock, som en del av den övergripande forskningsuppgiften, att undersöka vad som verkar vara en

¹ Se Pauline Kerr, ”Human Security” i Collins, Alan (ed.), *Contemporary Security Studies*, Oxford University Press, New York, 2010; Alex Bellamy, ”Humanitarian Intervention” *ibid.*

² Se Kjell Engelbrekt, Marcus Mohlin & Charlotte Wagnsson (red.), *The NATO intervention in Libya: lessons learned from the campaign*, Routledge, Abingdon, 2014.

³P.V. Jakobsen, ”Coercive Diplomacy”, i Alan Collins, *Contemporary Security Studies*, Oxford University Press, New York, 2010, 278.

⁴ *Ibid.* 278.

tvångsdiplomatisk framgång vid konflikthantering, med avseende på en aspekt (kemvapen) av Syrienkonflikten. Här kommer detta enskilda resultat inom konflikthanteringen ses som en del av konflikthanteringen i stort, vilken kommer att undersökas genom en *teoristyrd* analys inriktad på konflikthanteringsens *kontextuella dynamik*, så som den framträder i relation till de permanenta medlemmarna av FNs säkerhetsråd, deras strategier och agerande (inom och utanför säkerhetsrådet).

Utöver UNSCs *multilaterala* konflikthantering fokuseras en av dess medlemmar – USA – *unilaterala* konflikthantering – en konflikthantering som till slut kommer att engagera flera av säkerhetsrådets medlemmar, och i slutskedet av den tidsram som behandlas övergår i en *bilateral* konflikthantering (USA och Ryssland), som gör att en konvergens med den multilaterala konflikthanteringen sker. I efterföljd av den kemvapenattack som inträffade i augusti 2013, kom så konflikthanteringsvägarna efter hand att konvergera och samverka, vilket resulterade i att en säkerhetsrådsresolution kunde tas, som ska leda till att syriska regimens totala kemvapenarsenal förstörs – det första påtagliga resultatet av internationell konflikthantering med avseende på konflikten.⁵

Etiska överväganden

Syrienkonflikten – själva det verklighetsfenomen som konflikthanteringen försöker påverka, är en inomstatlig väpnad konflikt (med regionala återverkningar),⁶ med ett mycket stort antal döda, sårade och flyktingar.⁷ Dessutom är den händelse, som utgör impulsen för att konflikthanteringen ska intensifieras och slutligen nå ett påtagligt resultat, en kemvapenattack mot civila bebodda bostadsområden.⁸ Dessa faktum gör att det blir nödvändigt att reflektera över hur man etiskt kan genomföra undersökningen med visad hänsyn för den humanitära situation som utgör bakgrunden till konflikthanteringen. Det är så viktigt att klargöra att när det i undersökningen talas om att konflikthanteringen ”lyckas”, när ”framgång”, eller dylikt, så är det endast relativa beteckningar, som rör själva konflikthanteringen som fenomen relativt dess föregående utövning.

⁵ SC Res. 2118, UN Doc. S/RES/2118 (2013), 2013-09-17.

⁶ Rörande påverkan via flyktingar, se UN Doc.S/PV.7000, 2013-07-16, 2-5.

⁷ UN News Centre, “Nearly 93,000 people killed in ‘vicious’ Syria conflict – UN human rights chief”, 2013-06-13, <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=45162>. UN Doc. S/PV.7000, 2013-07-16, 2-5.

⁸ UN Doc. A/67/997–S/2013/553 [“Report of the United Nations Mission to Investigate Allegations of the Use of Chemical Weapons in the Syrian Arab Republic on the alleged use of chemical weapons in the Ghouta area of Damascus on 21 August 2013”], 2013-09-16.

1.1 Empirisk fråga

Undersökningens *puzzle* – den empiriska fråga som drev igång undersökningen är:

- Vad kan förklara att den internationella konflikthanteringen (multilateral av UNSC och unilateral av USA) av Syrienkonflikten, inte kunde uppnå något större konflikthanteringsresultat under två års tid, men till slut, inom ett kort tidsförlopp, nådde ett (i och med syriska regimens medgivande till förstörande av sin kemvapenarsenal, stadfäst i resolution 2118)?

Utredandet av den här frågan har ett både teoretiskt och praktiskt intresse: teoretiskt, då det är relaterat till problemområdet kring frågor om vilka faktorer som styr staters och organisationers konflikthanteringsagerande;⁹ praktiskt, då förståelse av konflikthanteringsdynamiken kan leda till en förbättring av konflikthanteringen.

1.2 Syfte

Den här studien ska undersöka och försöka förklara dynamiken i, och mellan, multilateral och unilateral internationell konflikthantering av Syrienkonflikten. Förklaringen av konflikthanteringen kommer att ske genom att kombinera tre olika teoretiska ramverk.

Undersökningen har på så sätt ett dubbelt syfte: dels att *förklara* vad som styr konflikthanteringsförmåga att uppnå resultat (vilket bör leda till den empiriska frågans besvarande), dels att *pröva* om det går att erhålla en relevant förklaring genom att kombinera tre utvalda teorier.

Studien har sin tyngpunkt på teori, men med ett instrumentellt syfte: att utveckla analysverktyg för att erhålla en så väsentlig förklaring av ett internationellt politiskt skeende som möjligt.

Tre frågeställningar ställs nu upp vilkas svar (med stöd av tolkning från det teoretiska ramverket) bör hjälpa till att uppfylla studiens syften.

1.3 Frågeställningar

1. Vilken roll spelar tvångsdiplomatiska strategier för den multilaterala och unilaterala konflikthanteringen? Framstår några kontextuella faktorer som särskilt betydelsefulla för möjligheten att genomföra dessa strategier?

⁹ En klassisk studie som jämför olika perspektiv på sådan konflikthantering är Graham Allison, Philip D. Zelikow, *Essence of decision: explaining the Cuban missile crisis*, Longman, New York, 1999.

2. Vilka maktmedel (medel för inflytande, enligt David A. Baldwins schema) används i konflikthanteringen?
 - a. Hur används maktmedel inom konflikthanteringen? Skiljer sig, med avseende på maktmedelsaspekter, den unilateralt initierade konflikthanteringen från den multilateralt initierade konflikthanteringen?
 - b. Vilken inverkan har maktmedlen: verkar några direkt påverka utgången av konflikthanteringen?
3. Hur kan man utifrån P5s maktbalanseringar av typen *soft balancing* (inom och utanför säkerhetsrådet) förklara konflikthanterings dynamik (sådan den genomförts eller försökts genomföras) och resultat?

2 Metod

Studiens metod, avgränsningar och material ställs upp. Metodaspekter diskuteras med hjälp av litteratur för att se vilka metodologiska problem studien kan stå inför.

2.1 Teorikombination

Studien vägleds av en forskningsmetod som använts av Hans Mouritzen och Anders Wivel, i *Explaining foreign policy: international diplomacy and the Russo-Georgian War* (2012), vilka för att förklara ett skeende inom internationell politik har konsumerat och kombinerat olika teorier; där deras syfte med att skapa ett eklektiskt teoretiskt ramverk, är att uppnå större förklaringskraft.¹⁰ Medan Mouritzen och Wivel kombinerar teorier på tre olika nivåer (system, mellanstatlig, inomstatlig), och där teorierna är ”kompatibla” dvs. konkurrerar om att förklara samma sak,¹¹ så kommer den här studien följa den grundläggande metodiken: att konsumera (använda) flera teorier och kombinera dem, för att skapa ett eklektiskt teoretiskt ramverk, *men* där de tre teorier som kombineras inte är direkt konkurrerande, även om de till viss del kan förklara delar av samma fenomen, och överlappningar finns i vad de relaterar till – stater, maktmedel, internationella relationer, staters strategier.

Studien har valt den här kombinationsmetoden då *tvångsdiplomatisk teori* framstår som lämplig för att rama in en central metod i konflikthanteringen, men att teorin behöver vidareutvecklas rörande kontextuella förklaringsfaktorer. Tvångsdiplomatisk forskning ger

¹⁰ Hans Mouritzen, Anders Wivel, *Explaining foreign policy: international diplomacy and the Russo-Georgian War*, Lynne Rienner Publishers, Boulder, 2012, 4.

¹¹ Ibid. 4-5.

här studien vägledning, att en fördjupad förklaring kan sökas i ytterligare teorier: *maktbalansteori* och ett *mångdimensionellt maktbegrepp*.

Dessa tre teoretiska ramverk kombineras för att få fram analysverktyg i form av analysfrågor.

2.2 Metod aspekter: fall, triangulering

Med avseende på undersökningen av det empiriska fenomenet delar studien vissa aspekter i val av fokus (på kontextuella faktorer) och tillvägagångssätt med fallstudiemetod.¹² I likhet med metoden *Structured Focused Comparison* som George & Bennett ställer upp för att kunna jämföra fallstudier och skapa induktiva generaliseringar: (*strukturerat*) med ”general questions that reflect the research objective and that these questions are asked of each case under study to guide and standardize data collection, thereby making systematic comparison and cumulation of the findings of the cases possible” – så ställer studien upp analysfrågor utifrån forskningssyftet med hjälp av teori, samt ställer frågorna till samtliga konflikthanteringsförsök (huvudsakligen multilaterala respektive unilaterala) i materialet för att kunna göra jämförelser och dra slutsatser; och dessutom (*fokuserad*) ”in that it deals only with certain aspects of the historical cases examined” – vilket studien gör genom att avgränsa fallet och endast behandla agerandet av vissa typer av aktörer (stater) i ett begränsat antal inom fallet.¹³ Att avgränsa vad för slags fall man undersöker blir alltså av nytta om man i ytterligare undersökningar vill styrka ett visst forskningsresultats (eventuella) generella riktighet, genom att kunna pröva analysen på andra liknande fall, och så ackumulera empirisk evidens. Det specifika fall som undersökningen söker att förklara är: *extern konflikthantering av inomstatlig väpnad konflikt*. Sedd som fallstudie ligger studien nog närmast typen Martyn Denscombe beskriver som ”användning av fallstudie” för ”teoristyrd” ”förklaring”.”Förklarar orsakerna till händelser, processer och relationer inom inramningen.”¹⁴

Studien använder dock ingen ordinär fallstudiemetod: en väsentlig skillnad mot en reguljär fallstudie är att det är en teorikombination som används och inte *en* teori.¹⁵ Teorikombinationen gör att studien använder metoden att *triangulera teorier*; samt rörande tvångsdiplomati-teori också att *triangulera forskare*, då stöd tas av ett flertal forskare inom

¹² Robert K. Yin, *Case study research: design and methods*, Sage, Thousand Oaks, 1994, 13.

¹³ Alexander L. George, Andrew Bennett, *Case studies and theory development in the social sciences*, MIT, Cambridge, 2005, 67-9.

¹⁴ Martyn Denscombe, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, Studentlitteratur, Lund, 2009, 63.

¹⁵ Juliet Kaarbo, Ryan K. Beasley, “A Practical Guide to the Comparative Case study Method in Political Psychology” *Political Psychology*, 20(2), 1999, 373-6.

den forskningen.¹⁶ Denscombe tar upp några nackdelar med triangulering, bland annat att det komplicerar analysen av data, där forskaren ”måste jämföra, kontrastera och integrera fynden på ett mer krävande sätt”, samt att det ”finns ett implicit antagande om att de alternativa perspektiven faktiskt kommer att stödja varandra”.¹⁷

Trianguleringen komplicerar studien som helhet, men analysen underlättas genom att trianguleringen genererar specifika analysfrågor. Att de olika perspektiven måste stödja varandra kan vara ett problem här där trianguleringen skapat ett eklektiskt teoretiskt ramverk. Det gäller så att studien vid trianguleringen (framtagande av, och tolkande med, det teoretiska ramverket) visar på att perspektiven samverkar och inte har oöverstigliga inneboende motsättningar som gör att värdet av analysresultat och tolkning försämras.

Teorier kombineras för att få fram kontextuella variabler och analysverktyg vilka ska bidra till att förklara konflikthanterings dynamik (den beroende variabeln). Detta går till så att tvångsdiplomatiska kontextuella variabler kombineras med maktbalans teori och ett mångsdimensionellt maktbegrepp för att konstruera analysfrågor.

Materialanalysen sker genom textanalys styrd av analysfrågorna.

2.3 Textanalysmetod

Analysen av materialet kommer att ske genom *kvalitativ textanalys*, där ”*förklaring av data komma ur en mycket noggrann läsning av data*” – här underlättas analys och tolkning av att centrala begrepp definierats, samt att analysfrågor styr analysen.¹⁸

Metoden är att gå igenom texterna och systematiskt ställa analysfrågorna (kap.3.4) till materialet. När svar ej ges direkt av materialet utan tolkning krävs, så bör det framgå.

Där materialanalysen ger mycket information kommer resultaten ställas upp i tabellform för att underlätta mönsteranalys/jämförelser.

2.4 Avgränsningar

Studien har, för att inte komplicera prövandet av det teoretiska ramverket, valt att begränsa sig till statliga aktörer. FN är central för studien som den organisation/arena vari den multilaterala konflikthanteringen sker – men P5 i UNSC är de aktörer som direkt behandlas: dels då P5 är de centrala aktörerna inom säkerhetsrådet, som är nyckeln för att FN ska kunna

¹⁶ Denscombe, op.cit. 184-9.

¹⁷ Ibid. 189-90.

¹⁸ Ibid. 367, 369.

påverka väpnade konflikter;¹⁹ dels då P5-staterna också är säkerhetspolitiskt inflytelserika utanför UNSC.

Syriens regim, som den statliga motpart konflikthanteringen försöker påverka tas (begränsat) upp, men inte opposition/rebellgrupper (icke-statliga aktörer). När det är fall av extern konflikthantering som studien undersöker, så ligger aktörsfokus på konflikthanterarna.

Tidsavgränsning: *april 2011 – september 2013*. Både den unilaterala och multilaterala konflikthanteringen startar på allvar under april 2011, och ett första betydande resultat av konflikthanteringen uppnås den 27 september 2013.

2.5 Material

FN/UNSC: utkast till resolutioner, resolutioner, mötesprotokoll, rapporter. FN-materialet begränsas huvudsakligen till ovanstående dokument vilka som regel är kopplade till röstning om resolutioner, då framtagande och hanterande av resolutioner är de kritiska momenten i säkerhetsrådets krishantering. FN-dokumenterna ger också insikt i fokusstaternas hållning.

Statsmaterial: uttalanden, rapporter och andra dokument som tagits fram innan eller under konflikten, i samband med konflikthantering eller som del i annan säkerhetspolitisk verksamhet (som kan ha direkt eller indirekt inverkan på konflikthanteringen). Statsmaterialet är officiella uttryck för strategi och praktik, och jämförbara mellan aktörerna.

USA: officiella uttalanden, tal, presskonferenser, dokument; nationell säkerhetsstrategi (2010); intervju med president Barack Obama.

Storbritannien: parlamentsdokument; nationell säkerhetsstrategi (2010); underrättelsebedömning.

Frankrike: Försvardepartementets vitbok för nationell säkerhet (2008 och 2013); underrättelsebedömning.

Ryssland: säkerhetspolitisk strategi (2000), utrikespolitiskt koncept (februari 2013); artikel av president Vladimir Putin.

Kina: uttalanden (UNSC); andrahandsslitteratur. Kina är den minst aktiva konflikthanteraren utanför säkerhetsrådet, och har inget offentligt säkerhetspolitiskt material motsvarande de andra aktörernas.

Syrien: uttalanden (UNSC); intervju med president Bashar Assad.

¹⁹ Andrea Charron, *UN Sanctions and Conflict. Responding to Peace and Security threats*, Routledge, Abingdon, 2011, 1.

Källkritik:

Eventuella källkritiska problem rör: översättningar av det ryska materialet (inofficiella); översättningar av UNSC-mötesdokument, där medlemsländer kan justera översättningar av uttalanden; transkriptioner av tal (USA-material) kan innehålla felaktigheter. Eftersom mycket material använts, som stärker upp iakttagelser (triangulerar källor) så har dessa svagheter i materialet försökt minimeras.

3 Teori

Begreppsdefinitioner

Allians – ”avtal om organiserat samarbete”²⁰; ”An agreement among two or more states to work together on mutual security issues.”²¹

Koalition – ”Sammanslutning av självständiga parter för ett visst syfte.”²² ”A coalition is a set of parties who coordinate explicitly among themselves and defend the same position.”²³

Norm – Normer tas i sin preskriptiva betydelse: ”‘a broad class of prescriptive statements – rules, standards, principles, and so forth – both procedural and substantive’ that are ‘prescriptions for action in situations of choice carrying a sense of obligation, a sense that they ought to be followed’.”²⁴

Public Diplomacy – i studien tas stater öppna diplomati upp: innefattande all officiell potentiellt diplomatisk kommunikation (som försöker nå/påverka stater/populationer, IOs, m.fl.).²⁵

Strategi – allmänt används begreppet i innehållsneutral betydelse som: ”The direction and use made of means by chosen ways in order to achieve desired ends.” Statsaktörsstrategi (säkerhetspolitisk) avser vanligtvis *Grand Strategy*: ”The direction and use made of any or all among the total assets of a security community in support of its policy goals”.²⁶

3.1 Tvångsdiplomati-teori

Inom konflikthanteringen görs försök att hantera Syrienkonflikten, genom att, med en kombination av diplomati och tvångsmedel, försöka påverka regimen (främst) så att den att

²⁰ *Nationalencyklopedins ordbok*, Bra böcker, Höganäs, 1995-1996, 21.

²¹ Martin Griffiths, Terry O'Callaghan, Steven C. Roach, *International relations: the key concepts*, Routledge, London, 2008, 5.

²² *Nationalencyklopedins ordbok*, op.cit., 813.

²³ John Odell, ”Negotiation and Bargaining” i Walter Carlsnaes, Thomas Risse & Beth A. Simmons, (red.), *Handbook of international relations*, 2nd ed., Sage Publications, Thousand Oaks, 2012, 386.

²⁴ Andrew Hurrell, Terry Macdonald, ”Ethics and Norms in International Relations”, i Carlsnaes, et al, op.cit., 69-70. Citatet i texten från Abram Chayes & Antonia Handler Chayes.

²⁵ Jan Melissen, ”Public Diplomacy”, i A.F. Cooper, J. Heine & R.C. Thakur (ed.), *The Oxford handbook of modern diplomacy*, Oxford University Press, Oxford, 2013.

²⁶ Colin S. Gray, *The strategy bridge: theory for practice*, Oxford University Press, Oxford, 2010, 18.

ändrar beteende. Det gör att förklaring av fallet naturligt söker stöd från forskning om *tvångsdiplomatiska strategier*, vilka på engelska har flertal benämningar, ex.: *compellence*, *coercion*, *deterrence*, *strategic coercion*, *coercive diplomacy*, m.fl., betecknande varianter av sådana strategier. Forskning inom området, särskilt med fokus på strategi för militär tvångsmaktsanvändning, har utvecklats från 1960-talet och framåt.²⁷ Även om militärmakt är det tvångsmaktsmedel som vanligen behandlas i litteraturen, finns andra *instrument* för tvångsdiplomati.²⁸

Teori hämtas ur tre centrala forskares/forskargrupperns verk.

Thomas Schelling satte upp grundelementen i studierna av tvångsdiplomati som ett instrument för säkerhetspolitik. Schellings *diplomacy of violence*, avsåg en strategi som till skillnad från en ren militärmaktsanvändning, inriktad på att direkt påverka motståndarens styrka, använde militärmakten som en ”coercive use of the power to hurt”, inriktad på att påverka motståndarens intressen, genom ”the very exploitation of enemy wants and fears”.²⁹ En sådan strategi argumenterade Schelling för var mest framgångsrik när våldet ligger latent och inte behöver användas – där hotet om våld ger effekten: ”It is the *threat* of damage, or of more damage to come, that can make someone yield or comply. It is *latent* violence that can influence someone’s choice – violence that can still be withheld or inflicted, or that a victim believes can be withheld or inflicted.”³⁰

Vidare betonar Schelling att två saker är av vikt vid utövande av strategin: att motparten *förstår vad som önskas (eller inte önskas)* av den; vilket är en grund för att det ska kunna finnas något *gemensamt intresse* mellan parterna – om inte i annat avseende än att ett läge kan uppnås där bägge parterna är tillräckliga nöjda med vad den andra gör / inte gör, (”Coercion requires finding a bargain, arranging for him to be better off doing what we want – worse off not doing what we want – when he takes the threatened penalty into account”).³¹

²⁷ Tidiga centrala verk: Thomas C. Schelling, *Arms and influence*, Yale University Press, New Haven, CT, 2008[1966]; Alexander L. George, William E. Simons, (ed.), *The Limits of Coercive Diplomacy*, Westview Press, Boulder, 1994. Nyare bidrag: Lawrence Freedman, (ed.), *Strategic coercion: concepts and cases*, Oxford University Press, Oxford, 1998; P.V. Jakobsen, *Western use of coercive diplomacy after the Cold War: a challenge for theory and practice*, Macmillan, Basingstoke, 1998; Daniel Byman & Matthew C. Waxman, *The dynamics of coercion: American foreign policy and the limits of military might*, Cambridge University Press, Cambridge, 2002; Robert J. Art & Patrick M. Cronin, (ed.), *The United States and coercive diplomacy*, United States Institute of Peace Press, Washington, D.C., 2003; Lawrence Freedman, *Deterrence*, Polity Press, Cambridge, 2004; P.V. Jakobsen, ”Coercive Diplomacy”, op.cit.

²⁸ För exempel på instrument se Byman & Waxman, op.cit., 87-123.

²⁹ Schelling, op.cit., 3.

³⁰ Ibid., 3.

³¹ Ibid., 4.

Schellings resonemang rör här frågan om någon diplomatisk dynamik kan sägas existera (eller öppnas för) mellan parterna, som kan få tvångsdiplomatin att fungera genom att en *bargain* (uppgörelse) kan uppnås som tillfredsställer bägge partner. Det indikerar alltså att den diplomatiska kontexten – och däri särskilt viljan/förmågan hos aktörerna att förhandla – verkar vara en viktig kontextuell variabel som bör undersökas i materialet.³² Nedan formuleras därför en semikontextuell variabel – ”semi” då den kan styras delvis av en aktör (med avseende på egen inställning – men som också beror av motparten, och eventuella mellanhänder), som fångar upp hur de faktiska diplomatiska relationerna ser ut, vilken förhandlingsvilja som finns. Den förhandlingskontextuella variabeln:

FD. *Förhandlingsdynamiken*. Om diplomatisk(t) policy och/eller uppvisat agerande verkar hålla öppet för en uppgörelse (*bargain*) mellan parterna.

Vidareutveckling av forskningsfältet följde väsentligen från forskning som Alexander George initierat, där huvudverket är *The Limits of Coercive Diplomacy* (1. uppl. 1971). Medan Schellings analys mest utgick från rationell argumentation, så har senare teoriutveckling försökt få fram allmän kunskap från empiriska fallstudier, där uppsättande/förfinande av kriterier för framgångsrik tvångsdiplomati varit ett mål.³³ Alexander George definierar att den allmänna avsikten med *coercive diplomacy* är ”to back a demand on an adversary with a threat of punishment for noncompliance that will be credible and potent enough to persuade him that it is in his interest to comply with the demand.”³⁴ Det är således en metod där ”threats are used as an instrument of policy” i syfte: ”to persuade an opponent to stop or reverse an action”.³⁵

Alexander George & William Simons teoretiska ramverk byggs induktivt utifrån jämförelser mellan fallstudier – man tar fram *villkor för framgång*, som den av tvångsdiplomati iscensättande aktören till stor del kan påverka, men även betydelsefulla *kontextuella faktorer*, och det är dessa som studien ska ta hjälp av för att skapa analysverktyg och vägledas till ytterligare teori.³⁶

Avsikten är inte att pröva/förfina George & Simons’ tvångsdiplomatiska teori som helhet, varför framgångsfaktorerna (vilka har kritiserats av Jakobsen för att vara svåra att

³² Schelling, op.cit., 4.

³³ Se George & Simons, op.cit., 279-93.

³⁴ Ibid., 2.

³⁵ Ibid., 7.

³⁶ Ibid., 267-91.

operationalisera i praktiken)³⁷ ej närmare berörs.³⁸ Istället är avsikten att använda och försöka utveckla den kontextuella delen av tvångsdiplomatisk teori – då kontextuella faktorer framstår som särskilt betydelsefulla för det här fallet.

George & Simons menar att tvångsdiplomati är en ”highly context-dependent strategy” då det finns många olika ”situational-contextual factors” som skiljer från kris till kris, vilket gör att ”the policy maker faces the difficult but necessary task of adapting the strategy of coercive diplomacy to the special configuration of the situation.”³⁹ Utifrån den empiriska evidens som erhöles från sju fallstudier där tvångsdiplomati tillämpats, ställde George & Simon så upp fem kontextuella faktorer (vilka är variabler, då de kan anta olika värden/innehåll beroende på fall) som visade sig ha särskild betydelse:

1. *Global Strategic Environment*. En variabel som beror på de ingående aktörernas perspektiv på den ”regionala kris” som konflikten handlar om – hur den förhåller sig till aktörernas mer övergripande ”strategiska intressen”.⁴⁰
2. *Type of provocation*. Typen av provokation från motståndaren, som ”triggar igång” konflikthanterandet (som man söker att hantera med tvångsdiplomati). Här pekar George & Simons på hur normer (norm-brott) kan spela en viktig roll för det internationella stöd parterna får.⁴¹
3. *Image of War*. Vilken perception deltagarna har av eventuella krigsföljder (om tvångsdiplomatins maktmedel verkställs).⁴²
4. *Unilateral or Coalitional Coercive Diplomacy*. Om tvångsdiplomatin utövas av en enskild stat eller en koalition av stater.⁴³
5. *Isolation of the Adversary*. Om motståndaren är isolerad eller har stöd (från allierade eller dylikt). ”The task of coercive diplomacy is likely to be more complex and

³⁷ Jakobsen, ”Coercive Diplomacy”, op.cit., 282-3.

³⁸ Framgångsvillkoren är: ”Clarity of objective”, ”Strength of Motivation”, ”Asymmetry of Motivation”, ”Sense of Urgency”, ”Strong Leadership”, ”Adequate Domestic and International Support”, ”Unacceptability of Threatened Escalation”, ”Clarity Concerning the Precise Terms of Settlement of the Crisis”. George & Simons, op.cit. 279-87.

³⁹ Ibid., 20.

⁴⁰ Ibid., 271-2.

⁴¹ ”examples of flagrant disregard of international norms tends to give the defending party a kind of strategic high ground.” Ibid., 272.

⁴² Ibid., 272-3.

⁴³ George & Simons anser att koalitioner ofta försvårar tvångsdiplomati: ”the unit and sense of purpose of a coalition may be fragile.” Ibid., 273. Motexempel finns: NATO-insatsen i Libyen visade att en koalition kan agera kraftfullt. Se Engelbrekt, Mohlin & Wagnsson, op.cit.

sometimes more difficult when the adversary [...] is not an isolated state but is supported diplomatically by allies.”⁴⁴

Dessa variabler kallas GS1-GS5. Variablerna GS1, GS4, och GS5, vägleder nu undersökningen att *maktbalansteori* kan fördjupa förklaringen. Variabel GS1: då en ”global strategisk miljö” där staters intressen är styrande, kan kopplas till maktbalansteori, som just syftar till att beskriva hur en sådan dynamik – där stater främjar sina maktintressen genom att samverka för att motverka att någon stat (eller grupp av stater) blir för starka i hävdande av sitt maktintresse.⁴⁵ Den här tolkningen förstärks genom variabler GS4 och GS5: vilka pekar på det inflytande koalitioner och allianser kan ha på tvångsdiplomatin – koalitioner/allianser är fenomen som är nära kopplade till maktbalansteoretiska beskrivningar av det internationella systemets mellanstatliga dynamik.⁴⁶

Innan maktbalansteori närmare introduceras ska ett tredje tvångsdiplomatiskt verk tas upp, som är mer anpassat till hur den globala strategiska omgivningen ser ut efter kalla kriget: Lawrence Freedmans teori om *Strategic Coercion*. Freedman betonar det dynamiska i tvångsdiplomati, då det finns en motståndare vars motagerande, också i form av mothot, måste tas med i beräkningen: ”a one-way power relationship is unusual”.⁴⁷ Det dynamiska i konflikten medför att en tvångsdiplomatisk strategi som ställs upp inte kan/bör vara en fastställd plan: ”As the conflicts develops, its character will change and adjustments will have to be made.”⁴⁸ Freedman menar att strategiska hot är något som kan utövas av varje ”politically conscious collectivity for a great variety of purposes”.⁴⁹ UNSC, som är ett politiskt medvetet kollektiv, utövar också strategiska hot inom ramen för tvångsdiplomati, som studien kommer att påvisa.

I likhet med George & Simons kontextvariabel GS4, så har Freedman samma syn om hur fler aktörer komplicerar tvångsdiplomatin: ”The more actors involved in coercive activity, the more complex it may become, as bargaining within the group complicates bargaining

⁴⁴ George & Simons, op.cit., 273. Exempel ges (Kuwaitkrisen 1990-1, då Irak ej längre hade stöd från Sovjetunionen) på hur viktig en sådan isolering kan vara när man söker ”internationell auktoritet” för en tvångsdiplomati från FNs säkerhetsråd. Ibid., 273.

⁴⁵ Se Hedley Bull, *The Anarchical Society: A Study of Order in World Politics*, Palgrave, Basingstoke, 2002, 97-107.

⁴⁶ Se T.V. Paul, James J. Wirtz & Michel Fortmann, (red.), *Balance of power: theory and practice in the 21st century*, Stanford University Press, Stanford, 2004, 1-5. Stephen M. Walt, *The origins of alliances*, Cornell University Press, Ithaca, 1987, 17-49;

⁴⁷ Lawrence Freedman, *Deterrence*, Polity Press, Cambridge, 2004, 112. Relationella aspekter på makt, och medel för sådan, är något som kommer att tas upp i den andra delen av teoriavsnittet.

⁴⁸ Freedman, *Deterrence*, Polity Press, Cambridge, 2004, 113.

⁴⁹ Ibid., 110.

between the coercer and the coerced.”⁵⁰ Freedman betonar också allmänt kontextens betydelse – en kontext som är föränderlig över tid – ”questions of threat and counter-threat, warnings of force to come and its actual use, and assertions about interests and norms are all context-dependent and change over time.”⁵¹ Särskilt *intressen* och *normer* är faktorer som redan ovan indikerats (i variabler GS1, GS2) och kommer så vara väsentlig kontext att undersöka i materialet.

Från Freedman, har vi fått stöd dels för att UNSC kan utöva tvångsdiplomati, dels för att faktorer som George & Simons kontextuella variabler pekade ut verkar relevanta att undersöka. Freedmans betoning av flexibilitet i tvångsdiplomati fångas upp i den kontextuella variabeln (*TF*):

TF. *Tvångsdiplomatisk flexibilitet*. Om motpartens inflytande, agerande och motagerande tas med i tvångsdiplomatisk beräkning/agerande.

Uppenbarligen finns potentiella överlappningar/beroenden mellan den från Schelling uppställda variabeln FD (förhandlingsdynamik) och TF-variabeln, då förhandlingar exempelvis kan innebära att man är tvungen att ta motståndarens vilja till inflytande med i beräkningen. FD och TF-variablerna kommer därför att gemensamt skapa en tvådelad analysfråga nedan som rör vilket *växelspel* som råder mellan parterna. I ett liknande avseende är både FD och TF-variablerna relaterade till GS1 – den strategiska miljön – då just strategiska intressen skapar ramar för vad/om man är villig att förhandla liksom hur man kan tänka sig att låta motpartens inflytande inverka, och det gäller troligen relativt både GS4 och GS5, då kollektiv tvångsdiplomati liksom i vilken mån motståndaren agerar i någon form av kollektiv, kan påverka sådant som förhandlingsdynamiken och motpartens inflytande.

Mellan de kontextuella variablerna verkar det så finnas överlappningar och potentiella beroenden, som skulle ha varit ett stort problem om avsikten var att avgränsa och pröva variabelers enskilda kausala inverkan på tvångsdiplomatiens resultat – nu är dock inte det syftet. Istället är syftet att se dessa variabler som pekande på betydelsefulla kontextuella faktorer vid tvångsdiplomati och använda variablerna instrumentellt för att skapa analysverktyg.

Ytterligare undersökningar som exakt vill visa på hur konflikthanteringsdynamiken fungerar, skulle behöva reda ut eventuella variabelberoenden i detalj, och så formulera och pröva de mest grundläggande variablerna. Den här undersökningen måste ha det här

⁵⁰ Freedman, 2004, op.cit. 113.

⁵¹ Ibid. 115.

förhållandet i minne och vara försiktig med att dra generella slutsatser om vilka variabler som har störst inflytande, då de kan vara beroende av andra variabler etc.

För analysen behövs ett verktyg för att kunna klassificera något som en tvångsdiplomati – för det ställs en allmän definition av tvångsdiplomati upp, avsedd att fånga alla varianter av fenomenet (då intresset här är det grundläggande tvångsdiplomatiska fenomenet, inte varianten):

3.1.1 Definition. *Tvångsdiplomati.* Försök att genom politisk kommunikation/signaler (avsedd att nå motparten) som hotar, direkt eller indirekt, med tvångsmakt (av minst ett slag) vilken antingen finns latent men är känd av motparten, eller uppvisas och eventuellt utövas (mot motparten), i syfte att få en (eller flera) motpart(er) att agera på något särskilt sätt (inkluderat att avhålla sig från vissa handlingar) – i utbyte mot att hotet/n inte realiserar (eller att tvångsmaktsutövande avslutas om sådan redan utövas).⁵²

3.2 Maktbalansteori

Maktbalans kan tolkas på olika sätt,⁵³ det kan exempelvis ses som en beskrivning av ett saktillstånd i den internationella politiken (det råder en balans mellan makterna i systemet), men som Hans Morgenthau påpekar så är även ett sådant tillstånd i förändring: ”whatever stability the balance of power may achieve must be precarious and subject to perpetual adjustments in conformity with intervening changes.”⁵⁴

Maktbalans-begreppet som det används i studien innebär att då en stat (eller grupp av stater) blir för starka (och så på något sätt kan hota andra stater igenom denna maktposition), så kommer andra relativt mindre starka stater gå samman för att balansera mot denna maktfaktor (bilda ”balancing coalitions”) och på så sätt försöka förhindra att denna hotande maktfaktor blir för dominerande och kan börja styra den internationella politiken (helt eller delvis) enligt egen vilja.⁵⁵ Alternativet till att balansera mot den hotande maktfaktorn är att liera sig med den, s.k. *bandwagoning*.⁵⁶ Att maktbalansera är alltså något stater gör, och så något som framträder i deras agerande och eventuellt också argumenteras för i policy. För

⁵² Definitionen bygger på Schelling, op.cit., George & Simons, op.cit., Freedman, 1998, op.cit., Freedman, 2004, op.cit., Byman & Waxman, op.cit.; Jakobsen, 1998, op.cit.; Jakobsen, 2010, op.cit.

⁵³ Mouritzen & Wivel, op.cit. 30.

⁵⁴ Hans J. Morgenthau, *Politics among nations: the struggle for power and peace*, 7 ed., McGraw-Hill Higher Education, Boston, 2006, 186.

⁵⁵ T.V. Paul, ”Introduction” i Paul, Wirtz & Fortmann, op.cit., 4.

⁵⁶ Walt, op.cit., 17-19.

studiens syfte räcker det att se maktbalansering som en *strategi* stater kan ta till för att bevaka *intressen*.⁵⁷

Vi ska nu försöka använda den här teorin för att hjälpa till att klargöra den kontextuella dynamiken i vilken konflikthanteringen sker. För att göra teorin användbar i det här fallet kommer en nyare utveckling av den följas (som är mer applicerbar i en post-kalla-krigs-miljö) där man fokuserar på själva *balansandet* för att uppnå maktbalansen. T.V. Paul menar att *balansandet* är en ”statlig strategi eller utrikespolitiskt beteende” med syftet att förhindra en maktfaktor från att uppnå hegemoni (att dominera statssystemet).⁵⁸ Paul särskiljer mellan tre typer av sådant balanserande: *hård*, *mjuk*, och *assymetrisk*:

1. ”*Hard balancing*” – den traditionella maktbalanseringen, där militärmaktsbyggande och alliansbyggande är medel att balansera med: ”States adopt strategies to build and update their military capabilities, as well as create and maintain formal alliances and counteralliances, to match the capabilities of their key opponents.”⁵⁹
2. ”*Soft balancing*” – är inte bunden vid formella alliansavtal, utan innefattar ”tacit balancing short of formal alliances. It occurs when states develop ententes or limited security understandings with one another to balance a potential threatening state or a rising power. Soft balancing is often based on a limited arms buildup, ad hoc cooperative exercises, or collaboration in regional or international institutions”.⁶⁰
3. ”*Asymmetric balancing*” – en stats balanserande mot ”subnational actors such as terrorist groups”, och vice versa: “efforts by subnational actors and their state sponsors to challenge and weaken established states using asymmetric means such as terrorism.”⁶¹

Då i samband med konflikthanteringen ingen assymetrisk eller hård balansering direkt sker (även om sådana aspekter kan inverka – exempelvis USAs, Frankrikes och Storbritanniens NATO-medlemskap) så är det med fokus på mjuk balansering som maktbalansteorin ska användas. *Soft balancing* : ad hoc- samarbeten, och ”samarbeten i [...] internationella institutioner” – passar in på den multilaterala konflikthantering som sker i FN. Stöd för den tolkningen finns också explicit, då Paul refererar till veto-användande i UNSC som exempel på agerande i en soft balancing strategi.⁶²

⁵⁷ ”continuous but controlled competition over scarce resources or conflicting values”, Griffiths et al, op.cit. 18.

⁵⁸ Paul, op.cit, 2.

⁵⁹ Ibid., 3.

⁶⁰ Ibid., 3.

⁶¹ Ibid., 3.

⁶² T.V. Paul, ”Soft Balancing in the Age of U.S. Primacy”, *International Security*, Vol. 30, No. 1, Summer 2005, 58-9.

Då det är *makt* man balanserar med vid maktbalansering – så är det relevant för studien att maktbegreppet klargörs så att alla former av maktbalansering, som kan inverka på konflikthanteringen, fångas in. Som framgår av definitionen av mjuk balansering så är den inte begränsad till militärmakt. I tvångsdiplomatisk teori har redan indikerats att även andra instrument än militärmakt kan användas, samt att andra faktorer kan ha inflytande på utfallet av tvångsdiplomatin, exempelvis normer. Både tvångsdiplomatisk teori och maktbalansteori verkar peka på behovet av ett komplext maktbegrepp som ställer upp olika typer av maktmedel,⁶³ – och sådan teori finns tillgänglig:

3.3 Mångdimensionellt maktbegrepp

David A. Baldwin har utvecklat ett mångdimensionellt maktbegrepp som hänger samman med idén om *relationell makt*, vilken betonar betydelsen av makt mer som inflytande i en relation än som något man äger: makt ”is an actual or potential relationship between two or more actors (persons, states, groups, etc.) rather than a property of anyone of them.”⁶⁴

Baldwin ställer upp ett antal viktiga dimensioner hos denna makt: *Scope* – hur/vad makten påverkar; *Domain* – hur många som påverkas av makten; *Weight* – sannolikhet att makten påverkar; *Costs* – kostnad att utöva makten och påverkas av den; *Means* – medel för maktinflytande.⁶⁵ Det är den sista dimensionen – *medel* – som analysen främst ska använda (de andra dimensionerna kommer att återknytas till vid tolkning av analysresultaten).

Här klassificerar Baldwin fyra sorters ”means of influence in international relations”:

1. ”Symbolic means” – inkluderar ”appeals to normative symbols as well as the provision of information.” Vidare kan ”Discourses, propaganda, framing, narratives” ses som ”symboliska medel för inflytande”.⁶⁶
2. “Economic means” – “Augmenting or reducing the goods or services available to other countries”⁶⁷
3. “Military means” – “Actual or threatened military force”⁶⁸
4. “Diplomatic means” – “includes a wide variety of practices, including representation and negotiation.”⁶⁹

⁶³ Freedman argumenterar också för ett komplexare maktbegrepp för strategi, se Freedman, ”Strategic Studies and the Problem of Power”, i Thomas G. Mahnken, Joseph A. Maiolo, (ed.) *Strategic Studies: A Reader*, Routledge, London, 2008.

⁶⁴ David A. Baldwin, ”Power and International Relations” i Carlsnaes, et al, op.cit 274-5.

⁶⁵ Ibid., 275.

⁶⁶ Ibid., 275.

⁶⁷ Ibid., 275.

⁶⁸ Ibid., 275.

Dessa maktmedel är kopplade både till tvångsdiplomatisk strategi (mer eller mindre beroende på tvångsmaktsinstrument) samt till kontextuella variabler (ex. GS2(normer), FD-variabeln).

Teorierna tvångsdiplomati, soft balancing, mångdimensionellt maktbegrepp, samverkar så långt.

3.4 Analysverktyg

Konflikthanteringsmetod, dess orsak och verkan (innefattar GS2 och GS3):

1. Finns det i texten (dokumentet, talet, beskriven handling) tecken som tyder på att en *tvångsdiplomati* (enligt definition 3.1.1.) är iscensatt, försöker iscensättas, eller ses/uttrycks som en möjlighet? I så fall vilka tecken?
 - a. Vilken verkan har den iscensatta (eller försöken att iscensätta) tvångsdiplomatin?
 - b. Vad provocerade fram (gav impuls till) tvångsdiplomatiskt iscensättande?
 - c. Vilken bild har aktörerna av eventuella följder av tvångsdiplomatin?
 - d. Om inte tvångsdiplomati: vad för slags konflikthanteringsmetod är det som iscensätts eller förespråkas?

Strategiska intressen (GS1) och maktdimensionen medel:

2. Vilka strategiska intressen (även indirekt uttryckta – kopplade till övergripande mål/ideal) ger aktören (/gruppen av aktörer) uttryck för i texten (i dokument, tal, eller beskriven handling)? Förespråkar intresset, eller är det uttryckt genom, riktar sig mot, eller använder sig av, något maktmedel (medel för inflytande):
 - a. Symboliskt, ex. via normer, åberopande av normer, (tillhandahållande av) information, vinkling/berättande av/om händelse/situation
 - b. Ekonomiskt, ex. ekonomiskt stöd, ekonomiska sanktioner
 - c. Militärt, ex. militär närvaro/uppvisning, militärt stöd, militär insats (även dold), militär alliansbildning
 - d. Diplomatiskt, ex. påtryckningar igenom diplomatiska kanaler/forum, förhandlingar (öppet eller underhandlingar), Public Diplomacy (skriftliga uttalanden, officella tal, presskonferenser, intervjuer, etc.)

Utifrån GS4/GS5 (koalition/allians?), möjligheten av maktbalanseringar, och maktmedel:

3. Framgår i texten om aktören är med i (eller förespråkar bildande av) någon *koalition* eller *allians*.

⁶⁹ Baldwin, op.cit., 275.

- a. Framgår om några andra aktörer är i koalition eller allians? Indikerar texten att en aktör anser andra aktörer vara i någon koalition eller allians?
- b. Vilken inverkan på konflikthanteringen indikeras i texten att en eller flera koalitioner/allianser har? Framgår tydligt vilket/vilka maktmedel koalitionen/alliansen tänker använda för att nå inflytande?

TF (flexibilitet) och FD (förhandlingdynamik):

- 4. Vilket slags växelspel existerar mellan parterna?
 - a. Pekar formen av den strategi för konflikthantering som aktören lägger upp, och/eller aktörens agerande, på att motpartens agerande/inflytande är medtagit eller kommer att tas med i beräkningen?
 - b. Håller aktörens diplomatiska policy/agerande öppet för en uppgörelse mellan parterna: finns tecken på att förhandlingar är möjliga?

4 Analys

I mars 2011 har Syrienkonflikten sin början i form av våldsamma sammanstötningar mellan demonstranter och inrikesstyrkor.⁷⁰ Det är bakgrunden till den konflikthantering som analyseras.

4.1 Multilateral konflikthantering

Först ges en kort introduktion till UNSCs syfte och metod för konflikthantering.

Huvudsakliga ansvaret för säkerhetsrådet är ”the maintenance of international peace and security” (artikel 24), – säkerhetsrådet ska avgöra när ”any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression” sker och kan då ge råd eller ta till åtgärder enligt artikel 41 (icke-våldsåtgärder, ex. ekonomiska sanktioner), och när sådana inte räcker till, enligt artikel 42 besluta om: ”such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security” – alltså innefattande militära åtgärder.⁷¹ Säkerhetsrådets uppgift är följaktligen att avgöra när en situation utgör ett sådant hot mot internationell fred och säkerhet att kollektiva säkerhetsmått måste vidtas.

⁷⁰ BBC, “Syria profile”, 2013-10-08, <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-14703995>.

⁷¹ United Nations, *Charter of the United Nations*, San Francisco, 1945, Artiklar: 24, 41, 42.

Ett säkerhetsrådsmöte kan leda till att en resolution tas, som kan innehålla beslut om att kollektiva åtgärder (att utföras av FNs medlemsstater)⁷² för konflikthantering ska vidtas; utkast till en resolution tas fram av en eller flera av de femton stater som är medlemmar i rådet; en röstning går igenom när nio av femton röstar för, och ingen av P5 röstar emot, dvs. lägger *veto*.⁷³

En säkerhetsrådsresolution kan därför uppfattas som en specifik konflikthanteringsstrategi, som syftar att förverkliga säkerhetsrådets övergripande mål att upprätthålla internationell fred och säkerhet. I resolutionen framgår synen på konflikten, vad man har för mål med konflikthanteringen, vilka eventuella medel som ska brukas för att uppnå det övergripande målet. Hur ramarna och medlen för sådana konflikthanteringsåtgärder ska se ut är det som meningsskiljaktigheter inom P5 kan uppstå kring.

Resolutionernas centralitet gör att studien koncentrerar sig på säkerhetsrådsmaterial (resolutioner, utkast till resolutioner, mötesprotokoll i samband med röstning om resolutioner) som är kopplade till en resolution eller till försök att få igenom en resolution – de kritiska punkterna i den multilaterala konflikthanteringen. Möten utan utkast/röstning undersöks endast då de ger ytterligare information om aktörers inställning till konflikthanteringen.

Eftersom förekomsten av koalitioner undersöks i materialet – så är det relevant att notera om P5-stater varit medförfattare till utkast, samt hur P5-staterna röstar.

I analysresultaten framgår vad P5-staterna individuellt och UNSC som helhet förespråkar för metoder och medel för konflikthantering, liksom koalitioner som antyds i materialet, etc.

När resultaten presenteras i tabellform: i stapeln *UNSC-konflikthantering* är det (då det föreligger) resolutionsutkastets förslag som noteras; *Metod* – konflikthanteringsmetod som används eller förespråkas; *Symb./Ekon./Mil./Dipl.* – Baldwins fyra maktmedel; *Flexib.* – flexibilitet/växelspel mellan parterna; *Bargain* – förhandlingsutrymmet.

UNSC-2011

Det första mötet som behandlar Syrienkonflikten ger en orientering om fokusstaternas initiala inställning till konflikten.

⁷² United Nations, op.cit., Artiklar: 41,42,43,48,49.

⁷³ Ibid., Artikel 27.

UNSC-2011-04-27	CH ⁷⁴	FR ⁷⁵	RU ⁷⁶	UK ⁷⁷	USA ⁷⁸	SYR ⁷⁹	UNSC-konflikthant. ⁸⁰
Metod	politisk dialog	Kan överväga ytterligare tryck mot regimen	Förordar försiktighet och ”beprovade” tillvägagångssätt.	Förordar att regimen reformerar sig.	Förespråkar eventuella åtgärder för att påverka regimen. Agerar även unilateralt.	Staten försvarar folket. Ej en angelägenhet för UNSC.	Dialog med motparten. Kritik mot regimen våldsanvändning. ⁸¹
Orsak till konflikt-hantering			Inget hot mot internationell fred och säkerhet. Men varnar för att yttre inblandning kan hota regional säkerhet.			Ingen: intern angelägenhet.	Regimens våldsanvändning mot demonstranter.
Symb.		Frihet, Demokrati, Universella rättigheter	Statssuveränitet	Mot regimen våldsanv.	Mot regimen våldsanv.	Statssuveränitet emot R2P.	
Ekon.		Kanske?			Kanske?		
Mil.		Kanske?: ”strong measures”			Kanske?		
Dipl.	Dialog	Kanske?			Kanske?		Används.
Koalitions-tendens			Starkast stöd åt regimen				
Flexibil.				Uppmuntrar regimen att reformeras			Motparten inbjuden.
Bargain	Rek. inomstatlig förhandl.						Dialog förs. Möjliggör självreglering.

⁷⁴ UN Doc. S/PV.6524, 2011-04-27, 7.

⁷⁵ Ibid., 6.

⁷⁶ Ibid., 7.

⁷⁷ Ibid., 5.

⁷⁸ Ibid., 4.

⁷⁹ Ibid., 11-13.

⁸⁰ Ibid.

⁸¹ Ibid., 2.

En inledande konflikthantering: P5-staterna klargör sin inställning och konflikthanteringsmetoden kan sägas vara dialog med motparten och inom P5. Medel för inflytande som används för att hävda intressen är normer och diplomati; USA och Frankrike öppnade tydligast för att ta till starkare maktmedel, också utanför UNSC. Det är inte möjligt att peka på tydliga koalitioner, men koalitionstendenser finns: USA, Storbritannien och Frankrike har liknande normativ inställning; medan Ryssland ger tydligast stöd åt Syriens regering, förhåller sig Kina närmast neutral. Regimens inflytande och delaktighet i att forma utvecklingen tas med i beräkningen.

Det första resolutionsutkastet för hantering av konflikten:

UNSC-2011-10-04	CH ⁸²	FR ⁸³	RU ⁸⁴	UK ⁸⁵	USA ⁸⁶	UNSC-konflikthant. ⁸⁷
Utkast/ Röstning ⁸⁸	Nej	Medförf./ Ja	Nej	Medförf./ Ja	Ja	(9-ja,4-avst.,2-nej) Stoppad
Metod	Politisk dialog-process	Sanktioner mot regimen, politisk process.	Dialog. ”nationell försoning”. Arbeta med regimen.	”strong council action”	”Tuffa sanktioner” ”strong council action”	Tvångsdiplomati
Orsak till konflikt-hantering		Regimens ”crackdown” mot folket. ”Arab spring”	Båda sidors agerande		”moral challenge and a growing threat to regional peace and security”	R2P- formulering. ⁸⁹
Symb.	Suveränitet, Icke-inblandning.	R2P, Mänskliga rättigheter, Demokratiska rättigheter (yttrandefrihet, mötesfrihet, fri media). Suveränitet. ⁹⁰	Suveränitet, Icke-intervention.	Som Frankr.	”Regional fred och säkerhet”. Som Frankr./UK	

⁸² UN Doc. S/PV.6627, 2011-10-04, 5.

⁸³ Ibid., 2-3.

⁸⁴ Ibid., 3-5.

⁸⁵ Ibid., 7.

⁸⁶ Ibid., 8-9.

⁸⁷ UN Doc. S/2011/612, 2011-10-04, 2-3. United Nations, op.cit., Chapter VII: Article 41.

⁸⁸ UN Doc. S/PV.6627, 2011-10-04, 2.

⁸⁹ UN Doc. S/2011/612, 2011-10-04, 1.

⁹⁰ Ibid., 1-2.

Ekon.		Ja		Ja	Ja	Hot (Artikel 41-sanktioner)
Mil.					(Vapenembargo)	
Dipl.		Ja		Ja	Ja	Används. Hot (Artikel 41-sanktioner)
Koalitions-tendens	CH+RU	G3	RU+CH	G3	G3	
Bargain				Inom UNSC – anpassning av utkast (till RU/CH, troligen)		Se UK

Resolutions-utkastet använder en formulering om ”the Syrian Government’s primary responsibility to protect its population”,⁹¹ vilken påminner om formuleringen i säkerhetsrådsresolution 1973 som öppnade för FN/NATO-insatsen i Libyen i mars 2011: ”the responsibility of the Libyan authorities to protect the Libyan population”.⁹² Enligt Kjell Engelbrekt och Charlotte Wagnson var resolution 1973 första gången som auktorisation gavs för ”the use of military force primarily to protect civilian lives”,⁹³ varför Libyen-insatsen anses vara första gången som ”R2P normen applicerades i praktiken”.⁹⁴ Rysslands representant refererar också Libyen-insatsen: att det är ”easy to see that today’s ’Unified Protector’ model could happen in Syria”, där (NATOs tolkning gjorde att) Libyen-resolutionen ”vändes till sin motsats”.⁹⁵

Utkastet kvalificerar sig som en tvångsdiplomati genom att (agerande under Kapitel VII i FN-stadgan – *Action with respect to threats to the peace, breaches of the peace, and acts of aggression*) ställa krav på Syriens regering att omedelbart avsluta alla våldshandlingar och respektera internationell lag och mänskliga rättigheter, m.m.; resolutionens hot med tvångsmakt består i att säkerhetsrådet kommer överse att resolutionens krav efterlevs inom 30 dagar, och så överväga ”its options, including under Article 41” av FN-stadgan, vilken artikel

⁹¹ UN Doc. S/2011/612, 2011-10-04, 1.

⁹² SC Res. 1973, UN Doc. S/RES/1973 (2011), 2011-03-17, 1.

⁹³ K. Engelbrekt, C. Wagnsson, ”Introduction”, i Engelbrekt, Mohlin & Wagnsson, op.cit., 6.

⁹⁴ K. Engelbrekt, ”Why Libya? Security Council Resolution 1973 and the politics of justification” i Engelbrekt et al, 43. R2P-normen innebär kortfattat ansvaret (*responsibility*) att förhindra alla typer av folkmord – i första hand ligger ansvaret hos statsmakten (i staten det gäller), och om denna inte kan/vill förhindra folkmord, så finns ett internationellt ansvar, vilket kan medföra intervention. Ibid. 43-5.

⁹⁵ UN Doc. S/PV.6627, 2011-10-04, 3-4.

innefattar ex. ekonomiska och diplomatiska sanktioner, men utesluter militär maktanvändning.⁹⁶

Normer används för att framhäva intressen i frågan. En uppdelning i koalitioner av P5 framgår nu tydligare utifrån utkast-framtagna, överensstämmelse i norm-betoning och röstning: Frankrike, Storbritannien och USA – G3 – på ena sidan; Kina och Ryssland på den andra. Koalitions-inverkan på konflikthanteringen är att den stoppas och inte kan nå resultat. G3 verkar kunna tänka sig (minst) ekonomiska sanktioner. Kina/Ryssland – förespråkar diplomatiska medel. Ingen flexibilitet/förhandlingsvilja: tvångsdiplomatin innehåller ett antal fastställda krav.

UNSC-2012

UNSC-2012-02-04	CH ⁹⁷	FR ⁹⁸	RU ⁹⁹	UK ¹⁰⁰	USA ¹⁰¹	UNSC-Konflikthant. 102
Utkast/ Röstning ¹⁰³	Nej	Medförf./ Ja	Nej	Medförf./ Ja	Medförf./ Ja	(13-ja,0,2-nej) Stoppad
Metod	Stödja regionala aktörer. Stödjer Rysslands förslag. Tolkat: självreglering.	Även konflikthant. utanför UNSC.	Bilateral diplomati (med Syrien och regionala grannar). Inklusiv politisk process.	Stödja Arabiska ligan regionalt, och syriska folket.	Sanktioner, vapenembargo	Tvångsdipl. Regional samverkan.
Orsak till konflikt-hantering		Brådskanie stoppa dödandet.				Skydda Syriens befolkning
Symb.	”Suveränitet, oberoende, territoriell integritet”	Mänskliga rättigheter, Frihet	”objektiv lösning” på konflikten	Universella rättigheter, R2P	Frihet, Universella rättigheter	Mänskliga rättigheter. Icke-våld. Demokratiska rättigheter.

⁹⁶ UN Doc. S/2011/612, 2011-10-04, 2-3. United Nations, op.cit., Kap.VII: Artikel 41.

⁹⁷ UN Doc. S/PV.6711, 2012-02-04, 9-10.

⁹⁸ Ibid., 2,3-4.

⁹⁹ Ibid., 2,9.

¹⁰⁰ Ibid., 2,6-7.

¹⁰¹ Ibid., 2,5-6.

¹⁰² UN Doc. S/2012/77, 2012-02-04.

¹⁰³ UN Doc. S/PV.6711, 2012-02-04, 2.

Econ.					Ja	Sanktioner kan övervägas
Mil.					(vapenembargo)	
Dipl.					Ja	Används. Sanktioner kan övervägas
Koalitionstendens	CH+RU	G3. RU/CH ger stöd till regimen för att säkra närvaro i Mellanöstern.	RU+CH	G3	G3. RU/CH, anses skydda ("shield") regimen.	
Bargain		Utkast betonar att inga militära åtgärder auktoriseras: (tillmötesgår RU/CH inom UNSC). ¹⁰⁴		Utkast anpassat åt "some council members"		Inom UNSC: se Fr./UK Ingen uppgörelse med regim.

En vag form av tvångsdiplomati: ej skarpt formulerade följder vid ohörsamhet; och betonar att inga militära åtgärder kommer att tas mot Syrien för att få med Ryssland/Kina;¹⁰⁵ man försöker även öka regional inblandning i konflikthanteringen genom att ta med regionala aktörers planer, troligen för att öka regional legitimitet och sätta ett regionalt tryck.

Diplomatiska medel används inom UNSC: anpassning av resolutionen relativt Kina/Ryssland, samt utåt i och med regional samverkan. Koalitionsindelningen befästs i utkastproduktion, röstning, normhävdande: G3 mot Ryssland/Kina. Inverkan på konflikthanteringen är låsta positioner. G3s huvudsakliga medel för inflytande här: diplomati; Kina/Ryssland - veto.

UNSC-2012-04-14	CH ¹⁰⁶	FR	RU ¹⁰⁷	UK ¹⁰⁸	USA ¹⁰⁹	UNSC-konflikthant. ¹¹⁰
Utkast/ Röstning ¹¹¹	Ja	Medförf./ Ja	Ja	Medförf./ Ja	Medförf./ Ja	Antagen Res.2042

¹⁰⁴ UN Doc. S/2012/77, 2012-02-04, 1-3.

¹⁰⁵ UN Doc. S/PV.6711, 5.

¹⁰⁶ UN Doc. S/PV.6751, 2012-04-14, 4.

¹⁰⁷ Ibid., 2-3.

¹⁰⁸ Ibid., 2.

¹⁰⁹ Ibid., 9-10.

¹¹⁰ SC Res. 2042, UN Doc. S/RES/2042 (2012), 2012-04-14, 1-3.

¹¹¹ UN Doc. S/PV.6751, 2012-04-14, 2.

Metod	Politisk dialog, FN-övervakning.		Icke-våldsansv. Politisk lösning som respekterar suveräniteten.	Icke-våld. Politisk ”transition”.		FN-mission, medling/övervakning. Regional samverkan.
Symb.	Suveränitet.	Se UNSC-konfl.	Suveränitet.	Se UNSC-konfl.	Se UNSC-konfl.	Icke-våld, Mänskliga rättigheter, Suveränitet
Koalition-tendens	CH+RU	G3	RU+CH	G3	G3	

Konflikthanteringmetoden: FN-mission för medling/övervakning. Koalitionuppdelning kvarstår igenom skillnader i norm-fokus som förut indikerats, tillsammans med utkast-framtågning; – men troligen p.g.a. resolutionens neutralitet (traditionell FN-medling/mission) röstade samtliga P5-medlemmar ja.

UNSC-2012-04-21: föregående resolution följs upp med ett utkast framtaget av bland andra Kina, Frankrike, Ryssland, - alltså koalitionöverskridande samverkan – som antogs enhälligt.¹¹² **Resolution 2043** uppmanar ”all parties in Syria, including the opposition, immediately to cease all armed violence in all its forms”; fastställer FN-mission (UNSMIS), som föreslogs i föregående resolution; Syriens regim förväntas samarbeta med FN; inget hot om vidare specificerade åtgärder ställs upp.¹¹³ Konflikthanteringen: skapa en FN-mission som ska övervaka situationen. När konflikthanteringsuppgiften är traditionell övervakning/fredsbevarande så verkar resolutioner antas.

UNSC-2012-07-19 sker röstning om ett utkast som Frankrike, Storbritannien och USA varit med att ta fram (samtidigt har Ryssland lagt fram ett alternativt utkast, som fördömer våld av bägge konfliktparter, och uppmanar dem att avsluta våldsamheter och samarbeta med FN-missionen UNSMIS; utkastet blir ej föremål för röstning)¹¹⁴ – utkastet röstar ner då Kina/Ryssland lägger veto.¹¹⁵ Utkastet bestämmer att ”situationen i Syrien utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet” och agerar under kapitel VII av FN-stadgan; utkastet riktar sig mot ”alla parter i Syrien” med krav att våld upphör och en politisk ”övergång” inleds.¹¹⁶ Regimen får tio dagar på sig att implementera sina åtaganden enligt resolutioner 2042 och 2043 och ta bort trupper från och sluta använda tunga vapen mot ”population centres” m.m. –

¹¹² UN Doc. S/PV.6756, 2012-04-21, 2.

¹¹³ SC Res. 2043, UN Doc. S/RES/2043 (2012), 2012-04-21, 1-3.

¹¹⁴ UN Doc. S/2012/547/Rev.2, 2012-07-17.

¹¹⁵ UN Doc. S/PV.6810, 2012-07-19, 2.

¹¹⁶ UN Doc. S/2012/538, 2012-07-19, 1-3.

annars kommer sanktioner enligt artikel 41 införas.¹¹⁷ En strategi för tvångsdiplomati tas så fram: krav och hot om påföljder (sanktioner) ställs upp. Strategin stoppas från att genomföras. Ekonomiska/diplomatiska maktmedel kan bli aktuella enligt utkastet. Koalitionstendenser består (utkastframtagning, röstning, normpositioner): G3 mot Kina/Ryssland.¹¹⁸ Inverkan är låsta positioner i konflikthanteringen. Uppställda krav som ska uppfyllas: ingen förhandlingsvilja.

UNSC-2012-07-20 röstar **resolution 2059** igenom, som förlänger FN-missionen (UNSMIS) till Syrien – (traditionellt FN-uppdrag).¹¹⁹

UNSC-2013-09-27 röstades **resolution 2118** enhälligt igenom.¹²⁰ Resolutionen uttrycker att den är ”*Deeply outraged* by the use of chemical weapons on 21 August 2013 [...], *condemning* the killing of civilians that resulted from it, *affirming* that the use of chemical weapons constitutes a serious violation of international law, and *stressing* that those responsible for any use of chemical weapons must be held accountable.”¹²¹

Vem som låg bakom kemvapenattacken fastställer resolutionen inte. Vidare bestämmer resolutionen att den Syriska staten inte ska ”use, develop, produce, otherwise acquire, stockpile or retain chemical weapons, or transfer, directly or indirectly, chemical weapons to other States or non-State actors” – vilket också gäller för andra parter i Syrien; regimen ska också samarbeta fullständigt med OPCW (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons), och FN.¹²²

Om resolutionen ej följs “including unauthorized transfer of chemical weapons, or any use of chemical weapons by anyone in the Syrian Arab Republic,” så kommer åtgärder under FN-stadgans kapitel VII (vilket innefattar möjlighet att agera under Artikel 42 – militära åtgärder).¹²³ Hot om påföljder gäller samtliga syriska aktörers eventuella agerande i samband med kemvapen – men att syriska regimens icke-medverkan till kemvapenarsenalens förstörelse direkt skulle leda till påföljder under kapitel VII.

En tvångsdiplomati iscensätts, där krav ställs liksom hot om påföljder om kraven inte uppfylls. Kemvapenattacken den 21:a augusti 2013 gav impulsen till tvångsdiplomatins

¹¹⁷ UN Doc. S/2012/538, 2012-07-19, 3-4.

¹¹⁸ UN Doc. S/PV.6810, 2012-07-19

¹¹⁹ SC Res. 2059, UN Doc. S/RES/2059 (2012), 2012-07-20.

¹²⁰ UN Doc. S/PV.7038, 2013-09-27, 2.

¹²¹ SC Res. 2118, op.cit., 1-2.

¹²² SC Res. 2118, op.cit., 2-3.

¹²³ Ibid., 4.

iscensättande.¹²⁴ Men som vi ska se nedan så möjliggjordes denna tvångsdiplomati först av unilateralt och bilateralt agerande utanför säkerhetsrådet.

Normer återopas: kemvapen användande som brott mot internationell lag, civilskydd, att ställa de skyldiga för brott mot internationell lag inför rätta. Ekonomiska och militära maktmedel kan användas för att bevaka säkerhetsrådets intressen; diplomatiska medel används.

En ny (temporär?) koalition, mellan Ryssland-USA, kan sägas ha bildats: som skapat en kompromiss-resolution mellan inställningarna som de två P5-koalitionerna tidigare tagit, och möjligen är det just den här ad hoc koalitionen (för att hantera kemvapen-frågan) som skapar utrymme för att resultat uppnås.

Flexibilitet: slutstadiet för tvångsdiplomatin är fastställd men den riktar sig till flera motparter (regimen och andra aktörer i Syrien).

7.2. Unilateral konflikthantering

USAs statliga konflikthanterande kommer att undersökas med fokus på president Obama – då presidenten har eget manöverutrymme inom utrikespolitiken (som *Chief Diplomat*) och dessutom som landets överbefälhavare (*Commander-in-Chief of the Armed Forces*) kan auktorisera begränsade militära insatser (utan kongressens godkännande); dessa två aspekter på presidentskapet visar sig också i fallet.¹²⁵

USA-2011-04-22 släppte presidenten ett *statement* som fördömde ”in the strongest possible terms the use of force by the Syrian government against demonstrators” och pekar på hur USA redan uppmanat regimen att genomföra reformer, men att den har valt ”the path of repression”; vidare motsätter sig USA regimens ”destabiliserande beteende” ”inklusive stöd till terrorism och terroristgrupper”; och betonar att USA relativt konflikten kommer att ”stå upp för demokrati och universella rättigheter.”¹²⁶

En diplomatisk konflikthantering, som använder medel för inflytande: normer (human säkerhet, regional säkerhet; demokrati, universella rättigheter), diplomati: Public Diplomacy.

USA-2011-04-29 skrev presidenten under en *Executive Order*:

¹²⁴ Att FN-kontrollanter verifierat bruket av kemvapen, har betydelse för att ingen i säkerhetsrådet skulle kunna hävda att påståendet om kemvapen användande var partiskt: en viktig förutsättning för resolutionen. UN Doc. A/67/997-S/2013/553, op.cit.

¹²⁵ A. Grant, *The American Political Process*, London, Routledge, 2004, 78. K. O'Connor, L.J. Sabato, *American Government*, New York, Longman, 2009, 283-5.

¹²⁶ B. Obama, 'Statement by the President on Syria', Office of the Press Secretary 2011-04-22, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/22/statement-president-syria>.

2012-04-29	USA-konflikthantering. ¹²⁷ Aktör: President
Metod	<i>Executive Order</i> . Straffåtgärder mot individer / organisationer (Syr. underrätelsestjänst, Irans rev.garde). Syriens regim uppmanas avbryta våldsamer. Tvångsdiplomati
Orsak för konflikthant.	Regimens våld mot folket: "human rights abuses". Regional destabilisering.
Symb.	Narrativ. Normer (mänskliga rättigheter, säkerhet).
Ekon.	Riktade sanktioner
Dipl.	Riktade sanktioner. Public Diplomacy.
Koalitions-tendens	Syrien anses ha stöd av Iran.

En straffåtgärd och tvångsdiplomati sätts i verket då politisk kommunikation sänds ut om att sanktioner utövas, och motparten uppmanas till ett visst beteende.

Slutstadiet av tvångsdiplomatin (upphörande av våldsakter) är fastställt i förväg.

USA-2011-08-18 förstärks de tvångsdiplomatiska kraven:

2011-08-18	USA-konflikthantering. ¹²⁸ Aktör: President
Metod	<i>Statement</i> . Tvångsdiplomati med sanktioner, som ökar kraven till regimändring: "the time has come for President Assad to step aside."
Symb.	Narrativ. Normer (universella rättigheter).
Ekon.	Sanktioner
Dipl.	Sanktioner. Public Diplomacy.
Koalitions-tendens	USA har "koordinerat" med allierade i regionen. Syrien anses ha stöd av Iran. USA och EU har bägge infört sanktioner.
Bargain	Endast krav – och ingen framtida överenskommelse möjlig (p.g.a. regimförändringskrav)

USA-2012-08-20 svarar president Obama på frågor från presskåren. På frågan om han (rörande Syrien) är "confident that the chemical weapons are safe?" – ges svaret att: "We have been very clear to the Assad regime, but also to other players on the ground, that a red line for us is we start seeing a whole bunch of chemical weapons moving around or being utilized. That would change my calculus. That would change my equation" och förtydligar att "We have communicated in no uncertain terms with every player in the region that that's a

¹²⁷ The White House, Office of the Press Secretary, 'Fact Sheet: Executive Order, Syria Human Rights Abuses', 2011-04-29, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/29/fact-sheet-executive-order-syria-human-rights-abuses>.

¹²⁸ B. Obama, 'Statement by President Obama on the Situation in Syria', White House Office of the Press Secretary, 2011-08-18, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/08/18/statement-president-obama-situation-syria>.

red line for us and that there would be enormous consequences if we start seeing movements on the chemical weapons front or the use of chemical weapons.”¹²⁹

2012-08-20	USA-konflikthantering. Aktör: President
Metod	<i>Presskonferens</i> : Public Diplomacy. 2012-08-20: Tvångsdiplomati (sanktioner/prevention/avskräckning), Tvångsdiplomatiska sanktioner i verkan, plus preventiv tvångsdiplomati riktad till Assad och andra regionala aktörer, syfte: avskräckning från kemvapenbruk.
Symb.	Normer (säkerhet).
Mil.	Kanske? (“enorma konsekvenser”)
Dipl	Public Diplomacy.
Bargain	Endast krav

USA-2012-12-03 upprepar presidenten de tvångsdiplomatiska kraven ovan, med direkt hänvisning till regimen; tvångsdiplomatin ligger kvar, och avskräckningen är otvetydig; normanvändning: icke-spridning och icke-användande av kemvapen.¹³⁰

USA-2013-08-30/31

Vändpunkten i konflikthanteringen kommer efter kemvapenattacken som inträffade i Syrien den 21:a augusti 2013; den 30 augusti släppte Vita Huset en underrättelsebedömning som pekar ut regimen som de ansvariga för attacken.¹³¹ President Obama gör ett *statement* den 31:a augusti, där attacken utpekas som ”en fara för vår nationella säkerhet” och hot mot internationella normer och allierade: ”It risks making mockery of the global prohibition on the use of chemical weapons. It endangers our friends and our partners along Syria’s borders, including Israel, Jordan, Turkey, Lebanon and Iraq. It could lead to escalating use of chemical weapons, or their proliferation to terrorist groups who would do our people harm.”¹³²

Här pekas flera saker ut som attacken hotar: normer, nationell säkerhet och USAs vänner/allierade; och presidentens motåtgärd blir att USA ska ta ”military action against Syrian regime targets” – en begränsad insats i syfte att ”hold the Assad regime accountable

¹²⁹ B. Obama, ‘Remarks by the President to the White House Press Corps’, White House Office of the Press Secretary, 2012-08-20, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/08/20/remarks-president-white-house-press-corps>.

¹³⁰ B. Obama, ‘Remarks by the President at the Nunn-Lugar Cooperative Threat Reduction Symposium’, White House Office of the Press Secretary, 2012-12-03, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/12/03/remarks-president-nunn-lugar-cooperative-threat-reduction-symposium>.

¹³¹ The White House, Office of the Press Secretary, ‘Government Assessment of the Syrian Government’s Use of Chemical Weapons on August 21, 2013’, 2013-08-30, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/08/30/government-assessment-syrian-government-s-use-chemical-weapons-august-21>.

¹³² B. Obama, ‘Statement by the President on Syria’, White House Office of the Press Secretary, 2013-08-31, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/08/31/statement-president-syria>.

for their use of chemical weapons, deter this kind of behavior, and degrade their capacity to carry it out”; militär är därför på plats i regionen ”redo att slå till närhelst vi önskar”.¹³³

Beslutet att attackera har presidenten baserat på ”our national security interests” – men vill förankra beslutet, och har så sökt auktorisation för ”the use of force” från kongressen.¹³⁴ Presidenten anser sig kunna agera ”without the approval of a United Security Council that, so far, has been completely paralyzed and unwilling to hold Assad accountable”; och har blivit avrådd från att rådgöra med kongressen, då några dagar innan i Storbritannien: “the Parliament of our closest ally failed to pass a resolution with a similar goal.”¹³⁵

2012-08-30/31	USA-konflikthantering. Aktör: President
Metod	<i>Statement</i> : Public Diplomacy. Militär attack för att avskräcka (tvångsdipl.) och försvaga regimen.
Orsak till konflikthant.	Kemvapenattack 2013-08-21
Symb.	Tillhandahållande av information (underrättelsebedömningen). Normer: kemvapentabu, säkerhet.
Mil.	Militär attack
Dipl.	Public Diplomacy.
Koalition	Med Storbritannien. Med stater i regionen.

Den tvångsdiplomati som sattes i verket den 20:e augusti 2012 i syfte att avskräcka från kemvapenbruk misslyckades i detta fall (oavsett vem som utförde attacken), och Obama följer så upp hoten med att iscensätta deras uppfyllande – med militär attack. Den offentliggjorda underrättelsebedömningen legitimerar målet (regimen). Låsningen i den multilaterala konflikthanteringen tas som ett argument för unilateralt agerande.

Konflikthanteringsmetoden kan beskrivas som ett direkt ingripande i konflikten, som dels försvagar den ena partens förmåga att strida (och så stärker motparten), dels bevakar nationell och internationell säkerhet och internationella normer. Samtidigt är det ett försök att förstärka framtida tvångsdiplomatiskt avskräckning – visa att hot följs upp, och kan så ses som del i tvångsdiplomatiskt agerande.

Inflytande söks via symboliska medel, som tillhandahållande av information (underrättelsebedömningen) och hänvisning till internationella normer (icke-bruk av kemvapen; att hålla de som utför brott mot internationella normer ansvariga), liksom av

¹³³ Obama, ‘Statement by the President on Syria’, 2013-08-31, op.cit.

¹³⁴ Ibid.

¹³⁵ Ibid.

militära medel, vilket i sig underbyggs via Public Diplomacy, som för nation och omvärld förklarar orsakerna till och legitimiteten i att agera.¹³⁶

Alliansen med Storbritannien, som ej lyckades få godkänt för en liknande insats i parlamentet, kunde möjligen ha kunnat försvaga konflikthanteringen om det påverkat kongressen att rösta nej mot insats; å andra sidan hade ett godkännande också kunnat stärka koalitionen konflikthanterande.

Den syriska regimen reagerar på USAs attackplaner:

Syrien-2013-09-08

President Bashar Assad menar att USA bryter mot internationell lag och FN-stadgan, samt hävdar att en attack kommer att få återverkningar: "It's going to get worse with any foolish strike or stupid war" beroende på att regionen är "sammankopplad": "If you strike somewhere, you have to expect the repercussions somewhere else in different forms in s-- in a way that you don't expect—", med en motreaktion som kan ta många olika former: "it may take different forms, direct and indirect. Direct when people wants to retaliate s—or governments. Indirect when we're going to have instability and the spread of terrorism all over the region that will influence the West directly."¹³⁷

2013-09-08	Syrien-Konflikthantering. Aktör: President
Metod	<i>Tv-intervju</i> : Public Diplomacy. Motreaktion mot USAs konflikthantering: Tvångsdiplomati (hot om återverkningar) i syfte att avskräcka USA från attack.
Symb.	Normer: Internationell lag, FN-stadgan.
Mil.	Direkta/indirekta motreaktioner (ej utsagt exakt vem som ska utföra dem)
Dipl.	Public Diplomacy
Bargain	Om attacken hålls inne så uteblir återverkningar

7.3. Bilateralt växelspel

Unilateral/Bilateral-2013-09-09/10

Den 10:e september intervjuas President Obama i en CNN-intevju där den politiska signalen sänds ut att om situationen (till följd av kemvapenattacken) kan lösas på annat sätt än genom en militär attack så är det att föredra – avseende att den idé som utrikesminister John Kerry luftat om att en attack kunde undvikas om kemvapnen överlämnas, tagits upp av Ryssland och

¹³⁶ Obama, 'Statement by the President on Syria', 2013-08-31, op.cit.

¹³⁷ CBS, "Charlie Rose show" [president Assad intervjuad av CBS], 2013-09-08, <http://www.cbsnews.com/news/charlie-rose-interviews-syrian-president-bashar-assad/>, <http://www.youtube.com/watch?v=bBe0cShOf-4>. Transkription: <http://www.scribd.com/doc/166980913/Transcript-Charlie-Rose-Interviews-Bashar-Al-Assad>.

Syrien, vilka lagt fram en plan för att överlämna Syriens kemvapenarsenal till internationell kontroll.¹³⁸ Obama menar att den här utvägen ska undersökas grundligt.¹³⁹

En annan tvångsdiplomatisk möjlighet att avstyra attacken har uppkommit: utrikesminister Kerry gav en öppning för att upphäva det överhängande hotet,¹⁴⁰ vilket togs upp av motparten Syrien med Ryssland som mellanhand.

Ett militärt medel för inflytande är verksamt, liksom det diplomatiska medlet, som gör att ett förhandlingsmoment i tvångsdiplomatin frigörs: ett växelspel uppstår mellan parterna (med Ryssland som mellanhand) där en uppgörelse möjligtvis kan nå genom förhandling.

Samma dag håller President Obama ett tal till nationen om Syrien, och tar upp att ”the Russian government has indicated a willingness to join with the international community in pushing Assad to give up his chemical weapons. The Assad regime has now admitted that it has these weapons, and even said they’d join the Chemical Weapons Convention, which prohibits their use”, ett ”initiativ” som har ”the potential to remove the threat of chemical weapons without the use of force, particularly because Russia is one of Assad’s strongest allies”, vilket föranleder att han sänder utrikesminister Kerry ”to meet his Russian counterpart on Thursday, and I will continue my own discussions with President Putin”¹⁴¹

-2013-09-09/10	USA (Obama, Kerry) – Syrien/Ryssland. Bilateral konflikthantering
Metod	Tvångsdiplomati- <i>Bargain</i> . Diplomati (Public Diplomacy, och sluten diplomati) har gett upphov till öppna/slutna förhandlingar – som verkar kunna få USA-attack (delvis avskräcknings-tvångsdiplomati) att övergå i en tvångsdiplomati, där en överenskommelse mellan parterna gör att hot/attack hålls inne.
Orsak till konflikthanter.	Kemvapenattack 2013-08-21. Public Diplomacy (Kerry/Obama). Erbjudande från Syrien/Ryssland.
Mil.	Militär attack – kan eventuellt stoppas.
Dipl.	Public Diplomacy.
Koalition	Ryssland medlar åt, och anses vara i allians med, Syrien.
Bargain	Genom förhandlingar kan en överenskommelse uppnås.

¹³⁸ CNN, ”Breaking news – Obama vows to keep military pressure on. Says he’d rather solve Syria crisis without a strike” [president Obama intervjuad av CNN], 2013-09-10, <http://edition.cnn.com/2013/09/09/world/meast/syria-civil-war/>.

¹³⁹ Ibid.

¹⁴⁰ John Kerry, ’Remarks With United Kingdom Foreign Secretary Hague’, United Kingdom Foreign and Commonwealth Office, London, United Kingdom, 2013-09-09, <http://www.state.gov/secretary/remarks/2013/09/213956.htm>.

¹⁴¹ B. Obama, ’Remarks by the President in Address to the Nation on Syria’, White House Office of the Press Secretary, 2013-09-10, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/09/10/remarks-president-address-nation-syria>.

Diplomatiska medel används: förhandlingar ska inledas, och det indikeras hur Ryssland, som faktiskt medlar åt regimen, anses vara nära allierad med syriska regimen.

Bilateral-2013-09-11

President Putin använder också Public Diplomacy för att forma konflikthanteringen i önskad riktning. I en insändare till The New York Times talar han om unilateralt våldsanvändande av USA som ett hot mot internationell lag – ”under current international law, force is permitted only in self-defense or by the decision of the Security Council.”¹⁴² Han använder samma resonemang som Assad om att en attack skulle öka “violence and unleash a new wave of terrorism”, samt ifrågasätter att det var regimen som låg bakom kemvapenattacken.¹⁴³ Putin förespråkar den “möjlighet att undvika” “military action” som uppkommit genom : ”the Syrian government’s willingness to place its chemical arsenal under international control for subsequent destruction” – en lösning som skulle “förbättra atmosfären i internationella relationer och stärka ömsesidig tillit”.¹⁴⁴

Här används symboliska och diplomatiska medel för inflytande: normer (Internationell lag; FN-legitimitet för våldsanvändande, säkerhet), information, och narrativ om händelsen igenom Public Diplomacy.

Bilateral/Multilateral-2013-09-24 delges säkerhetsrådet ett brev, innehållande det ramverk för ”eliminering av syriska kemvapen” som tagits fram av Rysslands utrikesminister Lavrov och USAs utrikesminister Kerry; brevet talar om det arbete som pågår med att ta fram en resolution som ska förstärka och övervaka ramverkets genomförande.¹⁴⁵

-Bilateral/Multilateral-2013-09-27

Förhandlingarna mellan USAs utrikesminister Kerry och Rysslands utrikesminister Lavrov resulterade så i att ett avtal och underlag för säkerhetsrådsresolution kunde tas fram, vilket slutligen gav resolution 2118.¹⁴⁶ Förutom att reglera kemvapenfrågan, så stöder resolutionen en politisk process för att lösa krisen.¹⁴⁷

¹⁴² V. Putin, “A Plea for Caution from Russia”, *The New York Times*, 2013-09-11, http://www.nytimes.com/2013/09/12/opinion/putin-plea-for-caution-from-russia-on-syria.html?pagewanted=all&_r=0.

¹⁴³ Ibid.

¹⁴⁴ Ibid.

¹⁴⁵ UN Doc. A/68/398-S/2013/565, 2013-09-24, 1-2.

¹⁴⁶ Ibid.; SC Res. 2118, op.cit.

¹⁴⁷ SC Res. 2118, op.cit., 2.

5 Sammanfattning och tolkning av analys

Multilateralt:

UNSC-Multilat.	2011-10-04	2012-02-04	2012-04-14	2012-04-21	2012-07-19	2012-07-20	2013-09-27
Konfliktmetod	Tvångsdipl.	Tvångsdipl. Regional Samverkan	FN- mission/medling. Regional samverkan	FN- mission/övervakning	Tvångsdipl.	Förlänga FN- mission	Tvångsdipl.
Symb.	Ja-normer	Ja-normer	Ja-normer	Ja-normer	Ja-normer	Ja-normer	Ja-normer,
Ekon.	Ja-Hot	Eventuellt			Ja-Hot		Ja-Hot
Mil.							Ja-Hot
Dipl.	Ja-Hot	Eventuellt			Ja-Hot		Ja-Hot
Koalitions-Tendens	G3 vs. CH/RU	G3 vs. CH/RU	G3 vs. CH/RU		G3 vs. CH/RU		USA+RU
Bargain	Försök: inom UNSC	Försök: inom UNSC.					Inom/utom UNSC: Se uni/bilat.
Utfall	Stoppad	Stoppad	Antagen: Res.2042	Antagen: Res.2043	Stoppad	Antagen: Res.2059	Antagen: Res.2118

Skillnader mellan P5-statsaktörerna i användande /förespråkande av symboliska maktmedel, var att där G3-medlemmar generellt sett förespråkade human rights (frihet, universella/demokratiska rättigheter), så förespråkade Kina/Ryssland statssuveränitet/icke-intervention. Då endast G3-medlemmar var delaktiga i att ta fram utkast till, och röstade för, resolutioner som ställde upp en tvångsdiplomatisk strategi – fränsett resolution 2118, så är det G3-medlemmarna som förespråkade ekonomiska/diplomatiska sanktioner.

Koalitionsbildningen inom P5 – G3 mot Kina/Ryssland – var den faktor som spelade störst roll för (o)möjligheten att via resolutioner påverka konflikten – när resolutionerna hade en tvångsdiplomatisk strategi stoppades de tre av fyra gånger av veto. Tvångsdiplomati kunde inte förverkligas förrän en tredje överbyggande diplomatisk koalition temporärt bildades utanför säkerhetsrådet: mellan USA och Ryssland – och man så utifrån påverkade skapandet av en resolution (2118). Här framstår George & Simons förutsägelser riktiga om variabler GS4 (koalitionstvångsdiplomati) och GS5 (motståndaren ej isolerad) betydelse, då de framstår

som avgörande hinder för en kraftfull konflikthantering – men där GS5-variabelvärdet också inverkade positivt för att kemvapenförstörelsen kunde iscensättas.¹⁴⁸

När resolutionsutkasterna ställde upp en traditionell FN-uppgift, så visade koalitioner ingen inverkan på utfallet.

Förhandlingsförsök med motparten fanns vid konfliktens inledning, där en dialog med regimen fördes, vilken uteslöts i tre tvångsdiplomatiska utkast till resolutioner, för att utifrån återkomma inför den avslutande tvångsdiplomatin (res.2118).

Unilateralt/bilateralt:

USA-unilat. (+bilat.)	2011-04-22	2011-04-29	2011-08-18	2012-08-20/23	2013-08-30/31	2013-09-09/10 Uni/Bilateral
Konfl.hant.-metod	Public Diplomacy. Fördömanden.	Straff+ Tvångsdipl.	Tvångsdipl., med ökade krav: regimändring	Tvångsdipl.: sanktioner/avskräckning/prevention	Tvångsdipl. avskräckn. och försvaga regim	Tvångsdipl.
Symb.	Normer	Normer	Normer	Normer	Normer. Information.	Normer
Ekon.		Sanktioner	Sanktioner	Sanktioner	Sanktioner	
Mil.				Möjlig konsekvens	Militär insats	Insats kan avbrytas
Dipl.		Sanktioner Public Dipl	Sanktioner Public Dipl.	Sanktioner Public Dipl.	Sanktioner	Public Diplomacy. Förhandlingar
Bargain		Regimen uppmannas avbryta våldsanv.	Endast krav – ingen framtid överenskom. med regim		Avskräckn. Från 2012 misslyckad. – påföljder	USA+RU/Syria: genom förhandlingar kan bargain uppnås

Efter att ha inlett med ren Public Diplomacy konflikthantering (normativ kritik), så utövades unilateralt olika former av tvångsdiplomati, varav sista varianten uppnådde en *bargain* via bilaterala förhandlingar med Ryssland/Syrien. Konflikthanteringen bekräftar i någon mån George & Simons syn på variabel GS4 – att unilateralt konflikthantering ofta är effektivare,¹⁴⁹ men möjligen var det tack vare bilateral samverkan (GS5: ej isolerad) som tvångsdiplomatin uppnår ett syfte som också multilateralt stadfästade (resolution 2118) har del i, – fallet/fallen verkar indikera att GS4+GS5 har inverkan, men på flertydiga sätt.

¹⁴⁸ George & Simons, op.cit. 273

¹⁴⁹ Ibid.

USA använde samtliga maktmedel – och presidentens förmåga att på egen hand iscensätta samtliga medel är rimligen orsaken till att de omedelbart kunde sättas in i den unilaterala konflikthanteringen.

Fenomenet bilateralt framtagen tvångsdiplomati exemplifierades – där en avskräcknings-tvångsdiplomati som inte uppnår sitt syfte, övergår till att bli delvis avskräckning och delvis rent militär insats, vilket via ett public diplomacy uttalande (svar på en fråga) av utrikesminister Kerry, att ett överlämnande av kemvapnen inom en vecka kan stoppa attacken,¹⁵⁰ fångas upp som en godtagbar *bargain* av motparten – Ryssland/Syrien – och så återkommer en rent tvångsdiplomatisk form till konflikthanteringen– vilket diplomatiska förhandlingar sedan fastställer.

Rysslands närvaro som mellanhand hade möjligen en avgörande roll för kompromissen, då Ryssland och USA har tidigare vana av bilaterala förhandlingar rörande nedrustningsavtal,¹⁵¹ liksom att Ryssland som medlem i P5 kunde garantera klienten/motparten Syrien att eftergifter som ges blir begränsade till det som avtalas om (igenom att Ryssland medlar avtalet och dessutom besitter vetomakt i UNSC).¹⁵² Här fungerade alltså möjligen Ryssland som en garant för Syriens grundläggande statssuveränitet – den norm som Ryssland och Kina hävdar i säkerhetsrådet – att Syriens suveränitet bevaras i allt fränsett det som rör kemvapenfrågan.

Rörande hur staternas strategiska intressen (GS1) påverkade konflikthanteringen: USAs allians med stater i regionen påverkade, enligt egen utsago, dess konflikthantering (med avseende på kemvapenhotet); att G3-länderna alla är med i NATO hade möjligen inverkan på det stöd Frankrike/Storbritannien gav för det unilaterala agerandet; alla tre stater har också i sina säkerhetsstrategier uttryckt en liknande syn: att det kan bli nödvändigt att intervensera av humanitära och/eller regionala säkerhetsskäl.¹⁵³

¹⁵⁰ Kerry, op.cit.

¹⁵¹ United States Government, *National Security Strategy*, op.cit., 23,44.

¹⁵² Schelling betonar vikten av garantier ("assurances") om att eftergivenhet för krav får önskade följder och inte utnyttjas. Schelling, op.cit. 74-5.

¹⁵³ United States Government, op.cit., 22. HM Government, *A Strong Britain in an Age of Uncertainty: The National Security Strategy*, 2010, https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/61936/national-security-strategy.pdf, 30. Ministère de la défense, *Livre blanc sur la défense et la sécurité nationale*, 2008, <http://www.defense.gouv.fr/portail-defense/enjeux2/politique-de-defense/livre-blanc-2008>, 199-200. Ministère de la Défense, *Livre blanc 2013 de la défense et de la sécurité nationale*, april 2013, http://www.gouvernement.fr/sites/default/files/fichiers_joints/livre-blanc-sur-la-defense-et-la-securite-nationale_2013.pdf, 24-5,53-7,82-5.

Ryssland har i sin säkerhets/utrikespolitiska policy uttryckt ståndpunkter som gör dess konflikthanteringsagerande helt följdriktigt (kritisk mot USA-unilateralt agerande). Agerandet var i linje med dess almäna kritik av USA-unilateralt agerande, och viljan att vara inflytelserik i en multipolär värld och försvara landets intressen bl.a. i Mellanöstern;¹⁵⁴ samt överensstämmande med den kritiska inställningen mot försök att hantera internationella kriser genom att försöka gå utanför FNs säkerhetsråd och använda ”unilateral sanctions and other coercive measures”.¹⁵⁵ Det exemplifierade också synen att grunden för internationell lag är ”the principle of sovereign equality of states”, där Rysslands utrikespolitik ”reflekterar landets unika roll som en [...] motbalans”.¹⁵⁶ Ryssland verkar så ha agerat strategienligt, i sitt förespråkande av säkerhetsrådet, statssoveränitet, icke-interventionistiskt agerande, och har just motbalanserat tillsammans med Kina, som i sitt agerande också verkar ha följt tidigare mönster. Enligt David Shambaugh, så är Kina (kinesiska regeringen) ”en av världens starkaste förespråkare för FN”, till vars policy-preferenser hör en multipolär värld, vari ingår ”upprätthållande och stärkande av FN som *den* huvudsakliga internationella aktören”, där ingen intervention ska ske i stater utan FN-godkännande.¹⁵⁷

Vikten av *flexibilitet* (relativt motpartens agerande) vid tvångsdiplomatisk strategi framgick tydligt: unilateralt, där USA agerade strategiskt flexibelt i att gå från avskräckning med hot, till avskräckning med militär attack, till att inhibera attacken mot att en fördelaktig *bargain* upprättades, vilket också berodde på flexibelt strategiagerande av Ryssland/Syrien.

Här förekom för första gången i konflikthanteringen en uppenbarlig förhandling av tvångsdiplomatisk utgång. Att det var en mycket begränsad sak (kemvapenarsenalen) tvångsdiplomatiskt gällde kan möjligen ha underlättat en *bargain*: för syriska regimen att undvika attacken, för FN/USA att kemvapenhotet, mot civila och USAs allierade/partners, togs ur spelet.

¹⁵⁴ NATIONAL SECURITY CONCEPT OF THE RUSSIAN FEDERATION, Approved by Presidential Decree No. 24 of 10 January 2000, <http://www.mid.ru/bdomp/ns-osndoc.nsf/1e5f0de28fe77fdcc32575d900298676/36aba64ac09f737fc32575d9002bbf31!OpenDocument>, I, III.

¹⁵⁵ Concept of the Foreign Policy of the Russian Federation, Approved by President of the Russian Federation V. Putin on 12 February 2013, 2013, <http://www.mid.ru/bdomp/ns-osndoc.nsf/1e5f0de28fe77fdcc32575d900298676/869c9d2b87ad8014c32575d9002b1c38!OpenDocument>, 15,

¹⁵⁶ Concept of the Foreign Policy of the Russian Federation, op.cit., 25, 31.b.

¹⁵⁷ David Shambaugh, “Chinese thinking about world order”, i Xiaoming Huang & Robert G. Patman, (red.), *China and the international system: becoming a world power*, Routledge, London, 2013, 27, 30.

Maktbalanseringstolkning

T.V. Paul anser att stormaktsbeteende sedan kalla kriget slut kan förklaras som *soft balancing*: ”indirect balancing strategies largely through coalition building and diplomatic bargaining within international institutions” syftande till att begränsa USAs makt; där veto-makten i UNSC är ett centralt medel för den här balanseringsstrategin.¹⁵⁸ Mjuk maktbalansering har så, enligt Paul, blivit en ”attraktiv strategi genom vilken” ”second-tier major powers are able to challenge the legitimacy of the interventionist policies of the United States and its allies both internationally and in U.S. domestic public opinion.”¹⁵⁹

Analysen av den multilaterala konflikthanteringen bekräftar ovanstående, då sådan samverkan indikerades tydligt inom den multilaterala konflikthanteringen i form av motsatta koalitioner: Kina/Ryssland mot G3. Balanseringar verkar framkomma här vid framtagande av utkast till resolutioner, och koordinering vid röstningen om resolutioner, liksom genom de liknande normativa positioner koalitionsstaterna intog. De påvisade resultaten för norm-positionering och koordinerad röstning inom P5, är i linje med staternas tidigare uppvisade inställningar.¹⁶⁰

Det mångdimensionella maktbegreppet visade sig användbart för maktbalanseringstolkning. Dels då det förklarar fler typer av maktbalanseringar: antingen med ett och samma maktmedel (ex. militärt mot militärt), eller då motparterna använder olika sorters maktmedel vid balansering (exempelvis när Putin normativt via public diplomacy försöker motverka USAs unilaterala agerande med militära maktmedel).

Förutom maktdimensionen medel, så framstår också maktdimensionerna *Domain*, *Weight* och *Costs*, som relevanta analysverktyg med avseende på konflikthanterings tvångsdiplomati och maktbalanseringar.

¹⁵⁸ T.V. Paul, "Soft Balancing in the Age of U.S. Primacy", op.cit. 58-9.

¹⁵⁹ Ibid. 59.

¹⁶⁰ K. Engelbrekt, "Why Libya? Security Council Resolution 1973 and the politics of justification", i Engelbrekt, Mohlin & Wagnsson, op.cit., 47, 51. Skillnaden med röstningen/norm-positioneringen vid res.1973, var att Kina/Ryssland la ner sina röster och alltså lättade på sin norm-position (statssuveränitet/icke-intervention) med en "unusual degree of flexibility" enligt Engelbrekt. Ibid 60. Den flexibiliteten verkar inte finnas i Syrien-fallet (res.2118 undantaget), vilket kan ses mot bakgrund av det missnöje både Kina och Ryssland uttryckt över Libyen-insatsen. Robert G. Sutter, *Chinese foreign relations: power and policy since the Cold War*, Rowman&Littlefield Publishers, Lanham, 2012, 294. Roy Allison, *Russia, the West, and military intervention*, Oxford University Press, Oxford, 2013, 23, 212.

Domain – hur många som påverkas,¹⁶¹ – visar sig relevant med avseende på den mjuka balanseringen med veto i säkerhetsrådet – vetomakten påverkar hela den internationella konflikthanteringen så som FN via UNSC kan utöva den, alltså ett stort omfång.

Weight – hur stor vikt ens maktmedel har: sannolikheten att den påverkar,¹⁶² – som exempel på maktmedel med stor vikt framstår USAs militärmakt, något som USA har visat sig villiga att använda och med stor effekt, vilket troligen påverkade Ryssland/Syrien att sätta igång motbalanseringar via public diplomacy (Assads TV-intervju, Putins artikel) och så snabbt reagerade när en förhandlingsväg ur situationen i förbigående introducerades av Kerry. Kemvapentabut som en norm med stor internationell vikt (mot bakgrund av de två världskrigen) kan ha påverkat aktörerna att gå utanför ramen och (från båda lägren) finna/acceptera en resolut lösning.

Costs, vad det kostar för parterna att använda makten respektive ge in för makten,¹⁶³ går att applicera på samma fall – där det i och med parlaments- och kongress-röstningar började se ut som om Obama möjligen kunde få betala politiskt kapital (om kongressen röstat nej) för att på egen hand initiera en attack (använda militärmaktmedel), liksom att regimen kan ha kalkylerat det som en liten kostnad att ge upp kemvapnen (militärmaktmedel), dels med tanke på att attacken undveks, dels med utsikten att förhandlingsframgång kunde ge en ökning av maktinflytande inom den diplomatiska sfären – alltså en trade-off mellan maktmedel.

En samverkan att ta fram en tvångsdiplomati, mellan stater som har del i olika koalitioner (G3 respektive Syrien/RU/CH), representerande olika (uttalade) normpositioner, visade sig ej möjlig när det endast var de traditionella positionerna (Human rights vs. Statssuveränitet) på spel – när däremot kemvapentabu-normen aktualiserades och den understöddes med militärmaktmedel, så kunde en sådan samverkan uppkomma.¹⁶⁴ Den balans mellan normer, som ej kunde uppnås inom UNSC (pga. veto så förnekades ständigt G3s Human rights-positioner), får så sin balansering genom att Ryssland/Syrien minskar på suveränitetsnormens primat (till förmån för kemvapennorm och Human rights) – vilket kanske utförs med tanke på att därigenom skydda statssuveränitetsnormen från någon mer

¹⁶¹ Baldwin, op.cit. 275.

¹⁶² Ibid., 275.

¹⁶³ Ibid., 275.

¹⁶⁴ Om norm-brotts inflytande på tvångsdiplomati, se George & Simons, op.cit. 272.

omfattande förminskning (ex. via uni/multilateral orsakad regimförändring till följd av attack).

Normer visar sig så som viktiga i konflikthanteringen, och där avvägningar mellan normer möjligen förekommer, om inte annat på grund av taktik – när en aktör inser att det ibland är nödvändigt att kompromissa med vilka normer som styr agendan. Normer som maktmedel verkar ha ett komplext inflytande på konflikthanteringen.

Maktbalanseringsagerande i relation till konflikten var inte begränsat till koalitionsagerandet i säkerhetsrådet. G3 kan sägas ha agerat även utanför UNSC: USAs unilaterala initiativ fick maktbalanseringsunderstöd från Frankrike och Storbritannien. Exempelvis så gjorde G3-länderna samma dag (2011-08-18) uttalanden om att det var dags för president Assad och hans regim att avgå.¹⁶⁵ Frankrike och Storbritannien släppte även underrättelsebedömningar som pekade ut regimen som ansvarig för kemvapenattacken – alltså via det symboliska maktmedlet tillhandahållande av information, liksom USA.¹⁶⁶ De europeiska G3-medlemmarna visade även potentiellt stöd för den rent militära operationen,¹⁶⁷ – även om det här, med avseende på Storbritannien, möjligen framgår hur en sådan koalition potentiellt kan inverka försvagande, i och med det brittiska parlamentets nedröstande av förslaget om potentiellt deltagande i en sådan operation, vilket försatte Obama i ett svårare läge när han själv sökte stöd från kongressen för attacken.¹⁶⁸

Utifrån analytolkningen kan undersökningens empiriska fråga besvaras: frånvaron av konflikthanteringsresultat verkar bero på att den konflikthanteringsmetod som användes för mer radikal påverkan av konflikten var tvångsdiplomatiska konflikthanteringsstrategier, vilka

¹⁶⁵ Prime Minister's Office, "Joint UK, French and German statement on Syria", 2011-08-18, <https://www.gov.uk/government/news/joint-uk-french-and-german-statement-on-syria>.

¹⁶⁶ République Française, 'Synthèse nationale de renseignement déclassifié : Programme chimique syrien Cas d'emploi passés d'agents chimiques par le régime Attaque chimique conduite par le régime le 21 août 2013', 2013-09-02, http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/IMG/pdf/Syrie_Synthese_nationale_de_renseignement_declassifie_le_02_09_2013_cle01b7e8.pdf.

Cabinet Office, Joint Intelligence Organisation, 'Syria: reported chemical weapons use', 2013-08-29, https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/235094/Jp_115_JD_PM_Syria_Reported_Chemical_Weapon_Use_with_annex.pdf.

¹⁶⁷ Le Monde.fr, 'Réforme pénale, Syrie, pression fiscale...Hollande s'explique dans "Le Monde"', 2013-08-30, http://www.lemonde.fr/politique/article/2013/08/30/hollande-au-monde-le-massacre-de-damas-ne-peut-ni-ne-doit-rester-impuni_3468851_823448.html.

House of Commons, 'Business Today: Chamber for Thursday 29 August 2013', 2013-08-29, <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmagenda/ob130829.htm>.

¹⁶⁸ House of Commons, "House of Commons debate on Syria", 2013-08-29, <http://www.parliament.uk/business/news/2013/august/commons-debate-on-syria/>.

antingen stoppades innan genomförande (multilateralt – pga. intressebegränsningar, vilka gav makt(mot)balanseringar) eller inte hade någon märkbar effekt (unilateralt).

Kemvapenattacken förändrade dock förutsättningarna: en internationellt stark norm bröts; det militära maktmedlet ökade pressen på Ryssland/Syrien (såväl som Obama-administrationen); vilket via flexibel interaktion mellan USA och Ryssland (som hade intresse av att medla, var accepterad av regimen, och med vana att förhandla med USA rörande nedrustningsavtal) gjorde att en bilateralt utformad tvångsdiplomati kunde multilateralt stadfästas, och så uppnå kemvapenförstörelse-resultatet.

5.1 Slutsatser

Tvångsdiplomatiska strategier spelade centrala roller för både den multilaterala och den unilaterala konflikthanteringen, och även Syriens regim försökte använda tvångsdiplomati (inför överhängande attack). Att tvångsdiplomatisk strategi för UNSC måste accepteras av P5 gjorde att endast en sådan gick till genomförande, och då med ursprung ur unilateralt/bilateral konflikthantering utanför FN. Unilateralt var det för USA, igenom de befogenheter presidentämbetet besitter, lättare att snabbt iscensätta tvångsdiplomatisk strategi.

Den tvångsdiplomatiska strategins kontextuella beroende, visade sig så särskilt för P5 bero på att en koalition ska godkänna strategin. Alliansfaktorn (motpartens) i form av koalitionen mellan Ryssland/Syrien, verkade ha en dubbel (motstridig) inverkan: dels multilateralt förhindrande, dels underlättande en del av konflikthanteringen utanför UNSC, där en tvångsdiplomati togs fram i samverkan mellan motparterna: USA vs Ryssland/Syrien. Här kan den *strategiska flexibilitet* aktörerna uppvisade, tillsammans med den *diplomatiska bakgrundskontexten* – etablerat diplomatiskt samröre (USA/Ryssland) och vanan vid bilaterala förhandlingar, ha varit avgörande för den tvångsdiplomatiska konflikthanteringsmöjlighet och resultat. För den multilaterala konflikthanteringen framstod också händelsekontexten av ett föregående konflikthanteringsfall (Libyen) som en referenspunkt för aktörers agerande i fallet: där G3 sökte genomföra något liknande (om än i svagare tappning) så gjorde Kina/Ryssland allt för att stoppa det som på minsta sätt efterliknade Libyen-konflikthanteringen.

Genom att se på de maktmedel som användes i konflikthanteringen och deras inverkan, så kan förklaringen av hur intressen bevakades i relation till konflikten/konflikthanteringen

fördjupas. Samtliga former av maktmedel användes inom både unilateral och multilateral konflikthantering.

Bland symboliska maktmedel, var norm-användning ständigt närvarande, med en komplex inverkan; även narrativ om konflikt/situation, liksom tillhandahållande av information, används.

Ekonomiska maktmedel var, tillsammans med diplomatiska, den vanligaste typen av sanktion som användes unilateralt och försökte användas multilateralt.

Det militära maktmedlet i kombination med det diplomatiska framstår som avgörande för det största resultatet, där attacktryck/förhandlingar troligen möjliggjorde uppgivandet av kemvapenarsenalen och resolution 2118. Symboliska, militära och diplomatiska maktmedel framstår som de mest inflytelserika inom den totala konflikthanteringen och för dess resultat.

Mjuk maktbalansering tillför en ytterligare förklaringsdimension – och pekar på hur maktmedlen användes relativt varandra. Internationell konflikthantering visade sig vara en arena för flera sorters maktbalanseringar. Det framgick så hur balanseringar skedde med samtliga maktmedel, både inom UNSC (i form av främst norm-positioneringar, utkast-författande, och röstläggande) och utom, främst via Public Diplomacy, tillhandahållande av information, och militärmakt. Det är relevant att notera att mjuk maktbalansering inte endast framstår som ”den svagares” vapen – även G3-koalitionen använde mjuk maktbalanseringsstrategi, inte minst utanför UNSC. Mjuk maktbalansering tolkas så i studien som en allmän strategi för att driva intressen, vilket i fallen skedde genom koalitionssamverkan, men också enskilt.

Studien indikerar att teorikombinationen verkar lämpad för att skapa en överblick över konflikthanteringsdynamiken, utifrån hur olika maktmedel används för att genomdriva intressen enligt vissa strategier (tvångsdiplomatiska och maktbalansering). Vad studien främst i detta avseende kan generellt uttala sig om är att det teoretiska ramverket verkar vara användbart för att undersöka vad som kan vara styrande för konflikthantering i en stormaktsmiljö.

Analysen av förutsättningarna för tvångsdiplomatisk konflikthantering verkar förstärkas genom teorikombinationen, vilken gav analysverktyg som kan vara relevanta när man vill värdera möjligheterna att påverka konflikt med tvångsdiplomatisk strategi.

Rörande påverkan av faktorer som uppdelningen inom P5, veto-användande etc., var det inga nyheter studien kom med, utan studiens bidrag ligger i dess försök att fördjupa förklaringen utifrån kontextuella faktorer inom tvångsdiplomatisk teori via teorikombination.

6 Avslutande diskussion

Studien har haft skarpa avgränsningar, och uteslutit många aktörer (ex. opposition, regionala aktörer, andra stater och internationella organisationer) faktorer och material, som kan vara relevanta för att förklara dynamik och utfall hos unilateral och multilateral konflikthantering av Syrienkonflikten. De aktörer som tagits upp har också i sig behandlats som monolitiska, vilket bortser om den inverkan administrationer och inrikes motsättningar har, vilka tillsammans med eventuellt två-plans-agerande, kan påverka hur aktörerna genomför konflikthantering.¹⁶⁹ Organisationen FNs kontextuella och aktörmässiga inflytande behöver, på grund av dess centralitet som forum för konflikthanteringen, också analyseras mycket noggrannare. En potentiell svaghet avseende materialurvalet rörande staterna, som huvudsakligen var av Public Diplomacy typ, är att dold/annan diplomati och verksamheter, som är del av staters totala konflikthantering, är något som studien ej har haft möjlighet att bedöma. All unilateral konflikthantering har så inte undersökts. Ovanstående aspekter begränsar vad studien generellt kan säga.

Fortsatta undersökningar kan så utvidga antalet och komplexiteten hos aktörerna, samt gå närmare in på konfliktens regionala dynamik (inklusive närmare undersökning av aktörernas regionala intressen, i form av regionala allianser; NGOs, terrorismaspekten, etc.).

Det fall som undersöktes utgjordes av främst två typer: multilateral och unilateral konflikthantering, som utfördes parallellt och påverkade varandra. Den här egenskapen hos fallet är nog det som gör det till ett representativt fall – det verkar alltmer vanligt sedan kalla krigets slut att FN/UNSC inte är den enda aktören, utan att t.ex. regionala organisationer, såväl som enskilda stater, parallellt engagerar sig i konflikthantering – i samverkan med FN eller på egen hand. Möjligtvis kan den undersökningsmetod som använts här vara användbar även utanför FNs ramar, exempelvis rörande andra multilaterala aktörer (som EU, AU, m.fl.) och hur de interagerar med enskilda stater vid konflikthantering. Ytterligare undersökningar skulle kunna ge evidens för om det går att dra några generella slutsatser om användningen av

¹⁶⁹ Se Allison & Zelikow, op.cit. För forskning om inrikes påverkan på tvångsdiplomatiska val, se Schultz, Kenneth A., *Democracy and coercive diplomacy*, Cambridge University Press, Cambridge, 2001.

tvångsdiplomati, maktbalansering och mångdimensionella maktmedel, vid extern konflikthantering av inomstatliga konflikter. Forskningen kunde exempelvis utreda om kombinationen soft balancing och det mångdimensionella maktbegreppet kan utvecklas, för att ta fram analysverktyg som kan vara till nytta också vid analys av internationella relationer i allmänhet. Inom tvångsdiplomatisk forskning kan studien indikera att det kan vara värt att närmare utveckla, precisera och pröva kontextuella variabler, inte minst avseende diplomatiska faktorer.

7 Källförteckning

Litteratur

- Allison, Graham T. & Zelikow, Philip D., *Essence of decision: explaining the Cuban missile crisis*, 2. ed., Longman, New York, 1999
- Allison, Roy, *Russia, the West, and military intervention*, 1. ed., Oxford University Press, Oxford, 2013
- Art, Robert J. & Cronin, Patrick M. (ed.), *The United States and coercive diplomacy*, United States Institute of Peace Press, Washington, D.C., 2003
- Bull, Hedley, *The Anarchical Society: A Study of Order in World Politics*, Palgrave, Basingstoke, 2002
- Byman, Daniel & Waxman, Matthew C., *The dynamics of coercion: American foreign policy and the limits of military might*, Cambridge University Press, Cambridge, 2002
- Carlsnaes, Walter, Risse, Thomas & Simmons, Beth A. (red.), *Handbook of international relations*, 2nd ed., Sage Publications, Thousand Oaks, CA, 2012
- Charron, Andrea, *UN Sanctions and Conflict. Responding to Peace and Security threats*, Routledge, Abingdon, 2011
- Collins, Allan (ed.), *Contemporary Security Studies*, Oxford University Press, New York, 2010
- Cooper, Andrew Fenton, Heine, Jorge & Thakur, Ramesh Chandra (ed.), *The Oxford handbook of modern diplomacy*, Oxford University Press, Oxford, 2013
- Denscombe, Martyn, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 2. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2009
- Engelbrekt, Kjell, Mohlin, Marcus & Wagnsson, Charlotte (red.), *The NATO intervention in Libya: lessons learned from the campaign*, Routledge, Abingdon, Oxon, 2014
- Freedman, Lawrence (ed.), *Strategic coercion: concepts and cases*, Oxford University Press, Oxford, 1998
- Freedman, Lawrence, *Deterrence*, Polity Press, Cambridge, 2004
- George, Alexander L. & Bennett, Andrew, *Case studies and theory development in the social sciences*, MIT, Cambridge, Mass., 2005
- George, Alexander L. & Simons, William E. (ed.), *The Limits of Coercive Diplomacy*, Westview Press, Boulder, 1994
- Grant, A., *The American Political Process*, Routledge, London 2004
- Gray, Colin S., *The strategy bridge: theory for practice*, Oxford University Press, Oxford, 2010
- Griffiths, Martin, O'Callaghan, Terry & Roach, Steven C, *International relations: the key concepts*, 2nd ed., Routledge, London, 2008

Huang, Xiaoming & Patman, Robert G. (red.), *China and the international system: becoming a world power*, Routledge, London, 2013

Jakobsen, Peter Viggo, *Western use of coercive diplomacy after the Cold War: a challenge for theory and practice*, Macmillan, Basingstoke, 1998

Mahnken, Thomas G. & Maiolo, Joseph A. (ed.) *Strategic Studies: A Reader*, Routledge, London, 2008

Mouritzen, Hans & Wivel, Anders, *Explaining foreign policy: international diplomacy and the Russo-Georgian War*, Lynne Rienner Publishers, Boulder, Colo., 2012

Nationalencyklopedins ordbok, Bra böcker, Höganäs, 1995-1996

O'Connor, K., Sabato, L.J., *American Government*, Longman, New York, 2009

Paul, T. V., Wirtz, James J. & Fortmann, Michel (red.), *Balance of power: theory and practice in the 21st century*, Stanford University Press, Stanford, Calif., 2004

Schelling, Thomas C., *Arms and influence*, Yale University Press, New Haven, CT, 2008[1966]

Schultz, Kenneth A., *Democracy and coercive diplomacy*, Cambridge University Press, Cambridge, 2001

Sutter, Robert G., *Chinese foreign relations: power and policy since the Cold War*, 3rd ed., Rowman & Littlefield Publishers, Lanham, 2012

Walt, Stephen M., *The origins of alliances*, Cornell University Press, Ithaca, N.Y., 1987

Yin, Robert K., *Case study research: design and methods*, 2. ed., Sage, Thousand Oaks, CA, 1994

Artiklar

Kaarbo, Juliet & Ryan K. Beasley, "A Practical Guide to the Comparative Case study Method in Political Psychology" *Political Psychology*, 20(2), 1999

Paul, T.V., "Soft Balancing in the Age of U.S. Primacy", *International Security*, Vol. 30, No. 1, summer 2005

Officiella dokument

FN

United Nations, *Charter of the United Nations*, San Francisco, 1945

UN News Centre, "Nearly 93,000 people killed in 'vicious' Syria conflict – UN human rights chief", 2013-06-13, <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=45162>, hämtad 2013-11-17

SC Res. 1973, UN Doc. S/RES/1973 (2011), 2011-03-17, [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1973\(2011\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1973(2011)), hämtad 2013-12-08

SC Res. 2042, UN Doc. S/RES/2042 (2012), 2012-04-14, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20SRES%202042.pdf>, hämtad 2013-11-17

SC Res. 2043, UN Doc. S/RES/2043 (2012), 2012-04-21, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20SRES%202043.pdf>, hämtad 2013-11-17

SC Res. 2059, UN Doc. S/RES/2059 (2012), 2012-07-20, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20SRES%202059.pdf>, hämtad 2013-11-17

SC Res. 2118, UN Doc. S/RES/2118 (2013), 2013-09-27, http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_res_2118.pdf, hämtad 2013-11-17

UN Doc. S/PV.6524, 2011-04-27, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6524, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6598, 2011-08-03, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6598, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6627, 2011-10-04, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6627, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/2011/612, 2011-10-04, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20S2011%20612.pdf>, hämtad 2013-11-17

UN Doc. S/PV.6710, 2012-01-31, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6710, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6711, 2012-02-04, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6711, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/2012/77, 2012-02-04, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20S2012%2077.pdf>, hämtad 2013-11-17

UN Doc. S/PV.6374, 2012-03-12, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6374, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6736, 2012-03-21, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6736, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6746, 2012-04-05, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6746, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6751, 2012-04-14, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6751, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6756, 2012-04-21, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6756, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/2012/547/Rev.2, 2012-07-17, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20S%202012%20547%20Rev%202.pdf>, hämtad 2013-11-17

UN Doc. S/PV.6810, 2012-07-19, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6810, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/2012/538, 2012-07-19, <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/Syria%20S2012%20538.pdf>, hämtad 2013-11-17

UN Doc. S/PV.6826, 2012-08-30, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6826, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6841, 2012-09-26, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6841, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.6949, 2013-04-18, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.6949, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.7000, 2013-07-16, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.7000, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.7020, 2013-08-20, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.7020, hämtad 2013-12-06

UN Doc. S/PV.7038, 2013-09-27, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PV.7038, hämtad 2013-12-06

UN Doc. A/67/997–S/2013/553 [“Report of the United Nations Mission to Investigate Allegations of the Use of Chemical Weapons in the Syrian Arab Republic on the alleged use of chemical weapons in the Ghouta area of Damascus on 21 August 2013”], 2013-09-16, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/67/997, hämtad 2013-12-06.

UN Doc. A/68/398-S/2013/565 [”Letter dated 19 September 2013 from the Permanent Representatives of the Russian Federation and the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary-General”], 2013-09-24, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/68/398, hämtad 2013-12-09.

Frankrike

Ministère de la défense, *Livre blanc sur la défense et la sécurité nationale*, 2008, <http://www.defense.gouv.fr/portail-defense/enjeux2/politique-de-defense/livre-blanc-2008>, hämtad 2014-01-02

Ministère de la Défense, *Livre blanc 2013 de la défense et de la sécurité nationale*, april 2013, http://www.gouvernement.fr/sites/default/files/fichiers_joints/livre-blanc-sur-la-defense-et-la-securite-nationale_2013.pdf, hämtad 2013-11-29

République Française, ‘Synthèse nationale de renseignement déclassifié : Programme chimique syrien Cas d’emploi passés d’agents chimiques par le régime Attaque chimique conduite par le régime le 21 août 2013’, 2013-09-02, http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/IMG/pdf/Syrie_Synthese_nationale_de_renseignement_declassifie_le_02_09_2013_cle01b7e8.pdf, hämtad 2013-10-08

Ryssland

NATIONAL SECURITY CONCEPT OF THE RUSSIAN FEDERATION, Approved by Presidential Decree No. 24 of 10 January 2000, <http://www.mid.ru/bdomp/ns-osndoc.nsf/1e5f0de28fe77fdcc32575d900298676/36aba64ac09f737fc32575d9002bbf31!OpenDocument>, hämtad 2013-11-28

Concept of the Foreign Policy of the Russian Federation, Approved by President of the Russian Federation V. Putin on 12 February 2013, 2013, <http://www.mid.ru/bdomp/ns-osndoc.nsf/1e5f0de28fe77fdcc32575d900298676/869c9d2b87ad8014c32575d9002b1c38!OpenDocument>, hämtad 2013-11-28

Storbritannien

HM Government, *A Strong Britain in an Age of Uncertainty: The National Security Strategy*, 2010, https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/61936/national-security-strategy.pdf, hämtad 2013-11-29

House of Commons, ‘Business Today: Chamber for Thursday 29 August 2013’, 2013-08-29, <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmagenda/ob130829.htm>, hämtad 2013-12-15

House of Commons, ‘House of Commons debate on Syria’, 2013-08-29, <http://www.parliament.uk/business/news/2013/august/commons-debate-on-syria/>, hämtad 2013-12-15

Prime Minister’s Office, ‘Joint UK, French and German statement on Syria’, 2011-08-18, <https://www.gov.uk/government/news/joint-uk-french-and-german-statement-on-syria>, hämtad 2013-10-08

Cabinet Office, Joint Intelligence Organisation, ‘Syria: reported chemical weapons use’, 2013-08-29, https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/235094/Jp_115_JD_PM_Syria_Reported_Chemical_Weapon_Use_with_annex.pdf, hämtad 2013-10-08

USA

United States Government, *National Security Strategy*, 2010, <http://nssarchive.us/NSSR/2010.pdf>, hämtad 2013-09-29

Kerry, John, ‘Remarks With United Kingdom Foreign Secretary Hague’, United Kingdom Foreign and Commonwealth Office, London, United Kingdom, 2013-09-09, <http://www.state.gov/secretary/remarks/2013/09/213956.htm>, hämtad 2013-12-15

Obama, Barack, ‘Statement by the President on Syria’, White House Office of the Press Secretary, 2011-04-22, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/22/statement-president-syria>, hämtad 2013-09-29

Obama, Barack, ‘Statement by President Obama on the Situation in Syria’, White House Office of the Press Secretary, 2011-08-18, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/08/18/statement-president-obama-situation-syria>, hämtad 2013-09-29

Obama, Barack, 'Remarks by the President to the White House Press Corps', White House Office of the Press Secretary, 2012-08-20, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/08/20/remarks-president-white-house-press-corps>, hämtad 2013-10-08

Obama, Barack, 'Remarks by the President at the Nunn-Lugar Cooperative Threat Reduction Symposium', White House Office of the Press Secretary, 2012-12-03, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/12/03/remarks-president-nunn-lugar-cooperative-threat-reduction-symposium>, hämtad 2013-10-08

Obama, Barack, 'Statement by the President on Syria', White House Office of the Press Secretary, 2013-08-31, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/08/31/statement-president-syria>, hämtad 2013-10-08

Obama, Barack, 'Remarks by the President in Address to the Nation on Syria', White House Office of the Press Secretary, 2013-09-10, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/09/10/remarks-president-address-nation-syria>, hämtad 2013-10-08

Obama, Barack, 'Remarks by President Obama in Address to the United Nations General Assembly', White House Office of the Press Secretary, 2013-09-24, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/09/24/remarks-president-obama-address-united-nations-general-assembly>, hämtad 2013-10-08

The White House, Office of the Press Secretary, 'Fact Sheet: Executive Order, Syria Human Rights Abuses', 2011-04-29, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/04/29/fact-sheet-executive-order-syria-human-rights-abuses>, hämtad 2013-11-25

The White House, Office of the Press Secretary, 'Government Assessment of the Syrian Government's Use of Chemical Weapons on August 21, 2013', 2013-08-30, <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/08/30/government-assessment-syrian-government-s-use-chemical-weapons-august-21>, hämtad 2013-10-08,

Media

BBC, "Syria profile", 2013-10-08, <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-14703995>, hämtad 2013-12-06

CBS, "Charlie Rose show" [president Assad intervjuad av CBS], 2013-09-08,

<http://www.cbsnews.com/news/charlie-rose-interviews-syrian-president-bashar-assad/>,

<http://www.youtube.com/watch?v=bBe0cShOf-4>. Transkription:

<http://www.scribd.com/doc/166980913/Transcript-Charlie-Rose-Interviews-Bashar-Al-Assad>, hämtad 2013-11-27

CNN, "Breaking news – Obama vows to keep military pressure on. Says he'd rather solve Syria crisis without a strike" [president Obama intervjuad av CNN], 2013-09-10, <http://edition.cnn.com/2013/09/09/world/meast/syria-civil-war/>, hämtad 2013-11-27

Le Monde.fr, 'Réforme pénale, Syrie, pression fiscale... Hollande s'explique dans "Le Monde"', 2013-08-30, http://www.lemonde.fr/politique/article/2013/08/30/hollande-au-monde-le-massacre-de-damas-ne-peut-ni-ne-doit-rester-impuni_3468851_823448.html, hämtad 2013-12-15

Putin, Vladimir, "A Plea for Caution from Russia", *The New York Times*, 2013-09-11, <http://www.nytimes.com/2013/09/12/opinion/putin-plea-for-caution-from-russia-on-syria.html?pagewanted=all&r=0>, hämtad 2013-09-29